

திருமுருகாற்றுப்படை.

[உரையுடன்.]

Acc.No: 1180

Δ2, 11 (சூடு)

ஸ்ரீலக்ஷ். ஆறுமுகநாவலர்.

விலை அனா 5.

உ
கணபதி துணை.

3-6

திருமுருகாற்றுப்படை.

மதுரைக் கடைச் சங்கத்து மகா வித்துவானாகிய

நக்கீரதேவர்

அருளிச்செய்தது.

1180

பெரும்பான்மையும் நச்சினூக்கினியார் உரைக்கருத்தைத்தழுவீ,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலேத்

தருமபரிபாலகர்

Mudlr. G. சுப்பிரமணியம் J. P. அவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ககூ-ம் பதிப்பு.

சர்வசித்துவநா கார்த்திகை

1947

(Copyright Registered.)

கோவிலூர் ஆறுமுகநாவலர்
Acc-No: 1180
A2111
கோவிலூர்-650

பிரபந்தவரலாறு.

பாண்டிதேசத்திலே மதுராபுரியிலே இருந்த பொய்
யடிமையில்லாப்புலவர்களாகிய கடைச்சங்கத்து வித்துவான்க
ளுள்ளே தலைவராகிய நக்கீரதேவர் வடதிசையிலே இமய
மலைக்குச் சமீபத்திலே ஒரு பெருங்காட்டினுள்ளே போகும்
போது, அங்கே ஒரு தடாகத்தைக்கண்டு, நீராடி சிவபூசை
செய்துகொண்டிருக்கையில், அத்தடாகக்கரையிலுள்ள தெய்
வத்தன்மைபொருந்திய ஒரு ஆலமரத்திலிருந்து ஒரு பழப்பு
அவருக்கு முன்னே பாதி நீரிலும் பாதி நீர்ப்புறத்திலுமாக
விழுந்தது. நீரிலே விழுந்த பாதி மீன்வடிவமும், நீர்ப்புறத்து
விழுந்த பாதி பறவைவடிவமும், அடைந்து, இருபக்கத்தி
லும் இழுக்க, நக்கீரதேவர் அவ்வாச்சரியமான காரியத்திலே
கருத்துசெலுத்தினார். அதனாலே சிவபூசைக்குத் தவறு
உண்டாயிற்று.

அதன்முன்பு அவ்விடத்தே அப்படியே சிவபூசையில்
வழுவினவர்களாகிய தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்ப
தின்மறை ஒரு மலைக்குகையில் அடைத்து, இன்னும் ஒருவன்
வேண்டும் எனக் காத்திருந்த ஒரு கொடிய பூதமானது
நக்கீரரை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அக்குகையில் அடைத்து,
ஆயிரவராக்கி, தன்னியமப்படி அகப்பட்ட அவ்வாயிரவரை
யும் உண்ணுதற்கு நீராடப்போயிற்று.

முன் அடைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் எல்லாரும் நக்கீர
தேவரைப் பார்த்து, 'நாங்களைல்லாரும் நெடுங்காலமாக இப்
பூதத்தின் சிறையில் அகப்பட்டிருந்தும், இப்பூதத்தாலே

உணவு முதலியவைகளைப் பெற்றுப் பிழைத்திருந்தோம். இன்றைக்கு உம்மாலே இப்பூதத்துக்கு இரையாகுங்காலம் சமீபித்தது' என்று அமுதார்கள். நக்கிரதேவர் அதுகண்டு, மனமிரங்கி, முருகக்கடவுளைக் குறித்துத் திருமுருகாற்றுப்படை என்கிற இப்பிரபந்தத்தைப் பாடினார். உடனேமுருகக்கடவுள் எதிர்வந்து அவ்வாபத்தை நீக்கி, அவர்களெல்லாரையும் காப்பாற்றியருளி, நக்கிரரைப்பார்த்து 'இப்பிரபந்தத்தைத் தினந்தோறும் அன்புடனே ஒதுபவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து வருவேம்' என்று வாக்குத்தத்தஞ் செய்தருளினார்..

உ
கணபதி துணை.

திருமுருகாற்றுப்படை.

முலமும் - உரையும்.

திருமுருகாற்றுப் படையென்பது திருமுருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தலை உடையதென ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய் இப்பிரபந்தத் திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. திருவென்னும் பலபொருளொருசொல் வடமொழியிலே ஸ்ரீ என்பதுபோலத் தமிழிலே தேவர்கள் அடியார்கள் ஞானநூல்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் முதலிய மேன்மையையுடைய எப்பொருள்கட்கும் விசேடண மொழியாகி அவற்றிற்கு முன்னர் மகிமைப்பொருளை உணர்த்திவரும்; ஸ்ரீ அனந்தேசுவரர் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் ஸ்ரீ வாதாளாகமம் ஸ்ரீ சாவிவாடிபுரம் ஸ்ரீ பாதம் எனவும், திரு முருகர் திருநாளேப்போவார் திருக்கோவை திருநெல்வேலி திருவடி எனவும் வழங்குமாற்றால் அறிக. முருகென்றது சுப்பிரமணிய சுவாமியை. எக்காலத்தும் இளமையை உடையோ ராதலால் அவருக்கு முருகனெனப்போந்த பண்பிப்பெயர் அன் விசுதி குன்றி முருகு எனப் பண்புப்பெயராய் நின்றும் அப்பண்பிப் பொருளையே தந்து நின்றது; அரசன் அமைச்சன் என்பன அரசு அமைச்சு என நின்றாற்போல, ஆற்றுப் படையென்றது வழிப்படுத்தல். ஆறு படு என்னும் இரண்டு சொற்கள் ஒருங்குகூடி ஆற்றுப்படு என ஒரு சொன்னீர் மைப்பட்டுப்பகுதியாய் நின்று தொழிற்பெயர்ப்பொருளுணர்த்தும் ஐ விசுதிபுணர்ந்து ஆற்றுப்படை என முடிந்தது. ஐ விசுதி தொழிற்பெயர்ப் பொருளுணர்த்தல் கொடை அளபெடை கண்படை என்பனவற்றிற் காண்க. வழிப்படுத்தியது எதின் பொருட்டெனின், முத்திபெறுதற் பொருட்டென்க. அது

பின்னர் இப்பிரபந்தத்தில் “சேவடி படருஞ் சேம்மலுள்ள
மோடு—நலம்புரி கோள்கைப் புலம்புரிந் துறையுஞ்—
சேலவு” என்பதனால் அறியப்படும். யாரையெனின், அம்
முத்தியைப் பெறுதானாகியும் அதனைப் பெறுதற்கு அபேகை
உடையானாகியும் உள்ளானொருவனை. என்னை! ஒரு பொரு
கைப் பெற்றவனைப் பெறுதென வழிப்படுத்தல் வேண்டா
யையானும் அதனைப் பெறுதற்கு அபேகை யில்லாதவனை
வழிப்படுத்தல் கூடாயையானும் என்க. யாரெனின், அம்
முத்தியைப் பெற்றுநொருவன். என்னை! ஒரு பொருகைப்
பெறுதான் அப்பொருள் இத்தன்மைத்தென்பதும் அதனைத்
தனக்கு நயவல்லார் இவ்வென்பதும் அவரிடத்து அதனைப்
பெறும் நெறியும் அதனால் தான் எய்தும் இன்பமும் உள்ள
படி அறிதலும் பிறர்க்கு அறிவித்தலும் இயலாமையானென்க.
இப்படிப் பிரபந்தஞ் செய்தற்கு விதியாதெனின், தொல்காப்
பியத்துப் புறத்தினையியலில் “தாவினல்லிசை சருதிய கிடந்
தோர்க்குச்—குத ரேத்திய துயிலெடை நிலையுங்—கூத்தரும்.
பாணரும் பொருநரும் விறலியு—மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத்
தோன்றிப்—பெற்ற பெருவளம் பெறுஅர்க் கறிவுறிஇச்—
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்—சிறந்த நாளணி
செற்றநீக்கிப்—பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங்கலமுஞ்—சிறந்த
சீர்த்திமண்ணுமங் கலமு—நடைமிகுத்தேத்திய குடைநிழன்
மரபு—மாணர்ச் சுட்டிய வான்மங் கலமு—மன்னையி லழித்த
மண்ணு மங்கலமும்—பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலை
யும்—பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி—நடைவயிற்
ரோன்று மிருவகை விடையு—மச்சமு முவகையு மெச்ச
மின்றி—நாளும் டுள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்—காலங்
கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட—ஞாலத்து ஒருநடக்கை
யது சூறிப்பிற்—கால முன்னொடு கண்ணிய வருமே” என்
னும் நக.ம் சூத்திரத்தில் ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத்

தோன்றிப்—பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்—
 சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” என்பதேயாம்.
 இங்கே பெருவளமென்றது ஷே இயலில் “கொடிநிலை கந்
 தழி வள்ளி யென்ற—வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்
 றுங்—கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே” என்னும்
 ௩௩-ம் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட கொடிநிலை முதலிய மூன்ற
 னுள் ஒன்றாகிய கந்தழி. கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அரு
 வாய்த் தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்தபொருள். இதனை
 “சார்பினற்றோன்றாது தானருவாயெப்பொருட்டு—மேயநின்
 றெஞ்ஞான்று மின்பந்தகைத்தாரோ—வாய்மொழியால் வாக்க
 கான் மனத்தா னறிவிற்றந்த—தூய்மையதா மைதீர்சுடர்.”
 எனவும் “உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல ரெழுதரு
 நூற்றம்போற்—பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொரு
 ளப்பொருள் பாராதே—பெற்றவாபெற்ற பயனது நுகர்ந்
 திடும் பித்தர்சொற் றெளியாமே—யத்தனாண்டு தன் னடி
 யரிற் கூட்டிய வதிசயங்கண்டாமே” எனவும் அதனை யறிந்த
 பெரியோர் கூறியவாற்றானறிக. எனவே திருமுருகாற்றுப்
 படை யென்பதற்கு, முத்தியைப்பெற்றவ னொருவன் பெறு
 தற்குப் பக்குவனாகிய ஓரிரவலனைப் பெறும்பொருட்டு ஸ்ரீ சுப்
 பிரமணியசுவாமியிடத்தே வழிப்படுத்தலையுடைய பிரபந்த
 மெனப் பொருள் கூறுக.

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
 பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
 கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி.
 யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
 செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
 மறுவில் கற்பின் வானுதல் கணவன்
 கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை
 வாள்போழ் விசம்பின் வள்ளுறை சிதறித்
 தலைப்பெய றலைஇய தண்ணாறுங் கானத்
 திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
 துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
 மால்வரை நிவந்தசேனுயர் வெற்பிற்
 கிண்கணி கவைஇய லொண்ணெஞ் சீறடிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய றுசப்பிற் பணைத்தோட்
 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
 பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்குற்
 கைபுனைந் தியற்றுக் கவின்பெறு வனப்பி
 னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை டவிரிழைச்
 சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர் தீர் மேனித்
 துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
 செங்கால் வெட்சிச் சீறித் ழிதையிடுபு
 பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
 தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநதன்
 மகரப் பகுவாய் தாழமண் னுறுத்துத்

துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
 டோப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
 கிளைக்கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
 பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
 றுண்பூ னாகந் திளைப்பத் தின்காழ்
 நறங்குற டிரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
 குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
 வேங்கை றுண்டா தப்பிக் காண்வர
 வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி யோங்கிய வேன்றடு விறற்கொடி
 வாழிய பெரிதென் நேத்திப் பலருடன்
 சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
 சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை
 மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
 சுரும்பு முசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
 பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
 பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
 சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
 லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
 சுழல்விழிப் பசங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
 கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
 பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பினர்மோட்
 டெருகெழ செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
 குருதி யாடிய கூருகர்க் கொடுவிரற்
 கண்டொட் டொட கழிமுடைந் கருந்தலை
 யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர

வேன்றடு விறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
 நிணந்தின் வாய னெங்கை தூங்க
 விருபே ருருவி னெருபே ரியாக்கை
 யறவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
 யவுணர் ஈல்வல படங்கக் கவிழினர்
 மாமுத தடிந்த மறுவில் கொற்றத்
 தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
 சேவடி படருஞ் செம்ம ஓள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறையுஞ்
 செவ்வுநீ நயந்தனை யாயிற் பவவுட
 னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
 வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
 செருப்புகன் நெடுத்த சேனூயர் நெடுங்கொடி
 விரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
 பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
 திருவிற் திருந்த தீதுதீர் நியமத்து
 மரடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
 னிருஞ்சேற் தகல்வடல் விரிந்தாவா டவிழ்ந்த
 முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கட்கமழ் நெய்த லுதி யெற்படக்
 கண்போன் மலர்ந்த காமர் கனைமல
 ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
 குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று.

இதன் பொருள்.

உலகம் என்பது முதல் கணவன் என்னும் வரையும்

ஒருத்தாடர்.

உலகம் உவப்ப ஏர்பு வலன் திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு
 கடல் கண்டு ஆங்கு - ஆன்மாக்கள் மகிழுமபடி எழுந்த (மகா

மேரு கிரியைப்) பிரதச்சினைஞ் செய்யும் பல சமயத்தாரும் புகழும் சூரியன் கடலினிடத்தே காணப்பட்டாற் போல,

வலனேர்புகிரிதரு என்பதனை ஏர்புவலன் றிரிதரு எனமாற் றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பலரும் என்பதன்கணும்மை விகாரத்தாற்றோக்கது. காணப்பட்டு எனற்பாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதி குன்றிக் கண்டு என்றாயிற்று: “இவ்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு—நல்லாற்றினின்ற துணை” என்னுந் திருக்குறளினுள் “எனப்பவான்” எனற்பாலது “என்பான்” என்றாய் வாறுபோல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வட நூலார் நடக்கு என்பர். கண்டால் என்னும் வினையெச்சம் கண்டு எனத் திரிந்து நின்றது.

ஓ அற இமைச்சும் அளிர் ஒளி - (இருவகை இந்திரியங் களும் தாங்கள் செல்லுதற்கு உரிய பொருளினிடத்தே) சென்று தாங்குதலில்லையாகும்படி. கண்களைமூடி (மனசினாலே) பார்க்கப்படும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையும்,

சேண் விளங்கு ஒளி - (கண்ணினாலே பார்க்கிறவர்களுக்குத்) தூரத்திலே விளங்குகின்ற ஒளியையும்,

ஓவறவிமைக்குஞ் சேண்விளங்கவிரொளி என்பது ஓவற விமைக்குமவிரொளி எனவும் சேண்விளங்கொளி எனவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஓ என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இருவகை யிந்திரியங்களாவன ஞானேந்திரிய மைந்தும் கர்மேந்திரிய மைந்துமாம். இமைத்தல் கண்களின் இதழ்களிரண்டையும் குவித்தல். இமைக்கும் எனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கோவற விமைக்கு மவிரொளி என்னும் வாக்கியம் தன்னைக் கண்ணுல் நோக்குவோர்களுக்குப் புறவிருநீர் நீக்கும் சூரியன்போலத் தம்மை மனத்தால் நோக்குவோர்களுக்கு அவிருநீர் நீக்கும் ஒளி எனப் பொருள் படுதலால் தொழிலுவமையும், ஞாயிறு கடற்கண்டாங்குச் சேண்விளங்கொளி என்னும் வாக்கியம் பசுநிறத்தையுடைய கட லின்மீதே விளங்கும் செந்நிறத்தையுடைய சூரியன்போலப் பசுநிறத் தையுடைய மயிலின்மீதே விளங்கும் செவ்வொளியினையுடையவர்

அ

எனப் பொருள்படுதலால் பண்புவமையும், கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

உறநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன்றாள் - தம்மை அடைந்த அன்பர்களைப் (பிறவிக்கடலிலே விழாமல்) தாங்கும் பொருட்டு (அவர்களிடத்துள்ள) அறியாமைபைக் கெடுக்கும் வலிமையாகிய பாதத்தையும்,

செறநர்த் தேய்த்தசெல் உறழ் தடக்கை-பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்த இடியைப்போலும் பெருமையாகிய கையையும் உடைய,

மறு இல் கற்பின் வாணுதல் கணவன் - குற்றம் இல்லாத கற்பினையுடைய தெய்வயானையம்மைக்கு நாயகரும்,

கற்பாவது நாயகனிற்சிறந்த தெய்வம் இல்லை எனவும் அவனை இப்படி வழிபடுக எனவும் தந்தை தாயரும், அந்தணரிடத்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரிடத்தும் கடவுளைச் சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இவ்வாறு என நாயகனும் கற்பித்தவழி நின்றலாம். வாணுதல் என்பது ஒளியாகிய நெற்றியை உடையாள் என விரிதலால், பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தெய்வயானை முருகக்கடவுளுக்குக் கிரியாசத்தி என்க. ஒளியையும் பாதத்தையும் கையையும் உடைய நாயகர் என முடிக்க.

கார்கோள் என்பது முதல் மார்பினன் என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

கார்கோள் முகந்த கமம் சூல் மா மழை-கடலினிடத்தே முகந்ததனால் உண்டாகிய நிறைவினைபுடைத்தாகிய சூவினையுடைய பெரிய முகில்கள்,

காரினுலே கொள்ளப்படுதலால் (முகக்கப்படுதலால் என்ற படி) கடல் கார்கோள் எனப்பட்டது. அதுனுள் கொள் என்பது கொள்ளப்படுவது என்னும் பொருட்கண் செயப்படுபொருண்மை உணர்த்தம் ஐவிகுதி புணர்ந்து, தொல்காப்பியத்து எச்சவியலில் "செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்—செய்யென் கிளவியாகிட னுடைத்தே" என்னும் இடம் சூத்திரத்து மொழிந்த

பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல் என்னும் யுத்தியினால் ஐ விசுதி கெட்டு கெட்டவழி முதல் நீண்டு கோள் என வந்தது. இச் சூத்திரத்துக்கு, செய்யாய் என்னும் முன்னிலை வினைச்சொல்—செய்யாய் என்னும் (வாய்பாட்டு) முன்னிலையேவல்லொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றுச்சொல்—செய் என்கிளவி ஆகு இடன் உடைத்து— (ஆய் என்னும் விசுதி கெட்டுச்) செய் என்னும் வாய்பாட்டுச் சொல்லாய் நிற்கும் இடத்தை உடைத்து எனப் பொருள் கூறுக. வடநூற் கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த சேனாவரையரும்-இவ்வாறே உரைத்தார்.

வாள் போழ் விசும்பின் வள் உறை சிதறி - சந்திர சூரியர்கள் (இருளை) நீக்கும் ஆகாயத்தின் கண்ணே நெருக்கமாகிய துளிகளை (முற்படச்) சிதறி,

ஒளியெனப் பொருள்படும் வாள் என்பது அதனையுடைய சந்திர சூரியர்களுக்கு ஆயினமையால், ஆகுபெயர்.

தலைப்பெயல் தலைஇய தண் நறுங் கானத்து-(கார்காலத்து) முதற் பெயலைப் பெய்து விட்ட குளிர்மையையுடைய வாசனை பொருந்திய காட்டினிடத்தே,

தலையல் என்பதற்கு இப்பொருள் திவாகரத்திலே தெய்வப் பெயர்த் தொகுதியில் “தலைய லென்பது மழைபெய்து விடுதல்” என்னும் கச்சு-ம் சூத்திரத்தால் அறிக.

இருள் படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து - இருள் உண்டாகும்படி தழைத்தபருமையாகிய அரையினையுடையசெங்கடம்பினது,

உருள் பூந்தண்டார் புரளும் மார்பினன் - தேருருள்போலும் (வட்டமாகிய) பூவினலே தொடுக்கப்பட்டகுளிர்மையாகிய மாலை அசையும் மார்பினையுடையவரும்,

உருள்பூ என்பது உவமைத்தொகையாதலால், தொல்காப்பியத்தில் புள்ளிமயக்கியவிலே “அவ்வழி யெல்லாமுறழெனமொழிப” என்னும் க0க-ம் சூத்திர விதிப்படி உருள்பூ உருட்பூ என உறழ்ச்சி முடிபெய்தும்.

மால்வரை என்பது முதல் சேன்னியன்
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

மால் வரை நிவந்து சேண் உயர் வெற்பில் - பெருமை
யாகிய மூங்கில்கள் வளர்ந்த தேவருலகம் வரைக்கும் உபர்ந்த
மலையின் கண்ணே,

கின் கணி கவைஇப் ஒன்செஞ் சீறடி - சிறுசதங்கைகூழ்ந்த
ஒள்ளிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

கணைக்கால் - திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசப்பின் - வளைந்து நுடங்கிய இடைபினையும்,

பணைத்தோள் - மூங்கல்போலுந் தோளினையும்,

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில் - இந்திர கோபத்
தைப்போன்ற நிறம் பிடியாத (இயற்கைச்சிவப்பையுடைய)
பொலிவாகிய புடைவையையும்,

தெய்வத்தின் ஆணையால் தானேசிவந்திருத்தலில், தோயாத்
துகில் என்றார்.

பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல் - பல இரத்தினங்கள்
கோத்த இரண்டு வடத்தினை உடைத்தாகிய காஞ்சியை
அணிந்த அல்குலையும்,

இருகோவை உடையது காஞ்சி என்பது “எண்கோவைமேகலை
காஞ்சி இருகோவை—பண்டுகள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்
கொள்—பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு—விரிசிகை யென்று
ணரற் பாற்று” என்னும் வெண்பாவால் அறிக.

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப்பின் - ஒருவர்
கையினாலே சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் (தமக்கியல்
பாகப்) பெற்ற அழகினையும்,

மானுடப் பெண்களுக்குச் செயற்கையால் வந்த அழகு
போலாது தெய்வத் தன்மையால் இயல்பாகப்பெற்ற அழகையுடைய
வர் ஆதலால், கைபுனைத்தியற்றாக்கவின் பெறுவனப்பு என்றார்.

நாவலொடு பெயரிப் பொலம்புனை அளிர் இழை - (சாம்பூ
நாதம் என்று) நாவலோடு அடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னி
னாலே திருநிக்கப்பட்டு விளங்கும் ஆபரணத்தையும்,

ஆடகம் கிளிச்சிறை சாதாரணம் சாம்பூநாதம் என்னும் நால்
வகைப் பொன்னுள் சிறந்தது சாம்பூநாதமாதலால், அதனையே
எடுத்துக்கூறினார். அது “பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச்
சாம்பூநாத—மாவிற்கு முனியாயானைக் கமரரும்ப—நேவிற்பிறுமா
லெனச்சிறந்த தென்பவே—பாவிற்கு வள்ளுவர்வண்பா” என்
னும் கவிசாகரப் பெருந்தேவனார் வாக்கால் அறிக. சுமேருவி
னின்று பாயும் சம்பூநதியிற் பிறத்தலால், சாம்பூநாதம் எனப் பெயர்
பெற்றது. பொன் என்னும்சொல் தொல்காப்பியத்திலே புள்ளி
மயங்கியவிலே “பொன்னென்கிளவி யீறுகெட முறையின்—முன்
னர்த் தோன்றும் லகாரமகாரஞ்—செய்புண் மருங்கிற் றொடரிய
லான.” என்னும் கூக-ம் சூத்திரவிதிப்படி பொலம் என வந்தது.
இதனைப் பிற்காலத்தார் பொன்னின் பரியாயநாமங்களு ளொன்
றெனக்கொண்டு நிகண்டுட் சேர்த்தனர்.

சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர் தீர் மேனி - தூரபூமியைக்
கடந்து விளங்காநின்ற குற்றந் தீர்ந்த நிறத்தையும் உடைய,

சூர் அரமகளிர் பலருடன் - (கண்டார்க்கு) அச்சத்தை வரு
விக்கும் தெய்வப்பெண்கள் பலருங்கூடி,

துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஓதி-ஆபத்தார் வகிர்ந்த
கடையொத்த நெய்ப்பிணையுடைய மயிரிலே,

செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழிடைப் பைந்தாட் குவளைத்தூ
இதழ் கிள்ளி இடுபு-சிவந்த காலையுடைய வெட்சியின் சிறிய
பூக்களினை (விடு பூவாகத் தூவி அத) னடுவே பசுமையாகிய
தண்டிணையுடைய குவளையினது பரிசுத்தமாகிய இதழ்களைக்
கிள்ளி யிட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து - சீதேவி
யென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரி வடிவாகச் செய்ப்ப்

Acc-No: 1180

△ 2, 11

பட்ட தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்கு உரிய இடத்திலே வைத்து,

திலகம் தைலிய தேம் கமழ் திருநுதல் மகரப் பருவாய் தாழ மண்ணுறுத்து - திலகம் இட்ட மணங்கமழாநின்ற அழகிய நெற்றியிலே சுறவினது அங்காந்த வாய்போலச் செய்யப் பட்ட தலைக்கோலம் தங்க அலங்கரித்து,

துவர முடித்த துகள் அறம்உச்சிப்பெரும் தண் சண்பகம் செரீஇ - (வேண்டுவன கூட்டி) முற்ற முடித்த குற்றமற்ற கொண்டையிலே பெருமையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய சண்பகப்பூவைச் செருகி,

கரும் தகட்டு உள் ஐப் பூ மருதின் ஒள் இணர் அட்டி-புறத்திலே கரிய இதழையும் அகத்திலே துய்ய இதழையும் உடைய மருதினது ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களை அதன்மேல் இட்டு,

கிளைக் கவின்று எழுதரு கீழ் நீர்ச் செவ்வரும்பு இணைப்புறு பிணையல் வளைஇ-பச்சென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலே போந்து அழகு பெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீரின்கீழே நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டிய மாலையை அந்தக் கொண்டையிலே வளையச் சுற்றி,

வண்காது துணைத்தக நிறைந்தபிண்டி ஒண் தளிர்நுண்பூண் ஆகம் திளைப்ப-வளைய காத்திலே தம்மில் ஒக்கும்படி பொருந்த இட்டு நிறைந்த அசோகினது ஒள்ளிய தளிர்நுண்ணிய ஆபாணத்தையுடைய மார்பிலே அசைய,

திண் காழ் நறும் குறடு உரிஞ்சிய பூங் சேழ்த் தேய்வை தேம் கமழ் மருது இணர் கடுப்பக் கோங்கின் குவிமுகிழ் இள முலைக் கொட்டி-திண்ணிய வைரத்தையுடையவாசனை பொருந்திய சந்தனக்கட்டையைத் தேய்த்த பொலிவாகிய நிறத்தை யுடைய குழம்பை மணங்கமழ்கின்ற மருதம் பூவை அப்பினாற்

கந

போலக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பைப்போலும் இளமை யாகிய முலையிலே அப்பி,

மருதம்பூ நிறத்திற்குவமை.

வேங்கை.விரி மலர் நுண் தாது அப்பி-(அவ்வீரம் புலர்வ தன் முன்னே) வேங்கையினது விரிந்த பூவினது நுண்ணிய தாதை அதன்மேல் அப்பி,

வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறியா - விள வினது சிறிய த்ளிரைக் கிள்ளி அழகு வர ஒருவர் மேல் ஒரு வர் தெறித்து,

ஏன்று அடுவிறற் கோழி ஒங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி - (தப்பாமற் பட்ட பொழுது) வஞ்சியாமல் எதிர் நின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழிமேலாய் நின்ற கொடியானது நெடுங்காலம் வாழக்கடவது என்று வாழ்த்தி,

சீர் திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப்பாடி ஆடும்சோலை - சிறப்பு விளங்கும் மலையிடமெல்லாம் எதிரொளி செய்யும்படி பாடி யாடுஞ் சோலையினையுடைய,

மந்தியும் அறியா மரன் பயில் அடுக்கத்து - (மரமேறுந் தொழிற் சிறப்பினையுடைய) மந்திகளும் (மரச்செறிவினாலே) ஏறியறியாத மரங்கள் நெருங்கிய பக்க மலையிடத்து நின்ற,

மந்தியுறியா என்பதற்கு ஆதித்தனும் அறியாத எனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

காந்தட் சுரும்பு முசாச் சுடர்ப் பூம்பெருந் தண்கண்ணி மினைந்த சென்னியன் - செங்காந்தளிளது (தாம் விரும்புத லால்) வண்டிகளும் மொய்யாத நெருப்புப்போலும் பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட பெருமையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய மாலை யைச் சூடிய திருமுடியினை யுடையவரும்,

“அகன்றபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு—மியன்று பொருண் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன்—மாட்டென மொழிப பாட்

டியல் வழங்கின்” என்னும் மாட்டிலக்கணத்தால் மாட்டி முடித்தாம். இவ்வாறே மேலும் வருமென்றறிக. மலையின்கண்ணே தெய்வப்பெண்கள் பலருங்குடி, கிள்ளியிட்டு, -வைத்து, அலங்கரித்து, செருகி, இட்டு, சுற்றி, அசைய, அப்பி, அப்பி, தெறித்து, வாழ்த்தி, பாடி, ஆடும்சோலையையுடைய பக்கமலையிடத்து, நின்ற செங்கார்தளினை பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட மாலையைச்சூடிய திருமுடியினையுடையவர் என முடிக்க.

பார்முதிர் என்பது தோடுத்துச் சேஎய் என்னும் வரையும் ஒரு தோடர்.

பார்முதிர் பவிக்கடல் கலங்க உள் புக்கு-பாறை நிலம் முற்றுப்பெற்ற குளிர்மைபாகிய கடலானது தன்னிலை குலையும்படி உள்ளே புகுத்து,

உலறிய கதுப்பின் - காய்ந்த மயிரினையும்,
பிறழ் பல் - நிரையொவ்வாத பல்லினையும்,
பேழ் வாய் - பெரிய வாயினையும்,
சுழல் விழி - கோபத்தாற் சுழலும் விழியினையும்,
பசுங் கண் - பசிய கண்ணினையும்,

சூர்த்த நோக்கின் - அச்சத்தைத் தருவதாகிய பார்வையினையும்,

கழல் கண் கூகைபொடி கடும் பாம்பு தூங்கப் பெருமுலை அலைக்கும் காதின-பிதுங்கிய கண்ணையுடைய கூகையுடனே கடிய பாம்பு தூங்குதலினாலே பெரிய தனங்களை வருத்துகின்ற காதினையும்

பிணர் மோட்டு-சருச்சரையையுடைய வயிற்றினையும்,

உரு கெழு செலவின்-கோபம் பொருந்திய நடையினையும் உடைய,

அஞ்ச வரு பேய் மகள் - (கண்டவர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும் பேயாகிய மகள்,

கரு

குருதி ஆடிய கூர் உகிர்க் கொடு விரற் கண் தொட்டு உண்ட
கழிமுடைக் கருந்தலை ஒண்டொடித் தடக்கையின் ஏந்தி - இரத்
தத்தை அனோந்த கூரிய நகத்தையுடைய கொடியவிரலினாலே
கண்ணைத் தோண்டி உண்ணப்பட்ட மிகுந்த முடைநாற்றத்
தையுடைய கரிய தலையை ஒள்ளிய வளையையுடைய பெரிய
கையிலே எடுத்து,

வெருவர ஏன்று அடு விறற் களம்பாடி - (அசுரர்களுக்கு)
அச்சந் தோன்றும்படி வஞ்சியாமல் எதிர் நின்று கொல்கின்ற
வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா - தோளை அசைத்து,
நிணம் தின் வாயள் - நிணத்தைத் தின்ற வாயினை
யுடையளாய்,

வாயள் என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுச்சொல் வினையெச்சப்
பொருள் தந்து நின்றது.

துணங்கை தூங்க - துணங்கைக் கூத்தாட,
துணங்கைக் கூத்தினிலக்கணம் “பழுப்புடை யிருகை முட
க்கி யடிக்கத்—துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.” என்
பதனாவதிக.

இரு பேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை அறு வேறுவகை
யின் அஞ்சுவரமண்டி - (சூரன் பதுமன் என்னும்) இர
ண்டு பெயர்களையுடைய வடிவமாகிய ஒருபெரிய சரீரம்
அற்று வேறும்படி அச்சந்தோன்ற நெருங்கி,

சூரன் பதுமன் என்னும் இருவரே சுப்பிரமணியசுவாமி
யுடைய சாபத்தினால் ஒரு சரீரங் கொண்டு பிறந்தனர் ஆதலால்
இருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை என்றார். அது பற்
றியே அச்சரீரம் வேலினால் இருகூறுகப் பிளக்கப்பட்ட பின்னர்
அவ்விருகூறும் சேவலும் மயிலுமென இரு வடிவாய் வர்சன
வென்றறிக. சுப்பிரமணியசுவாமி சூரன்பிறந்த பின்னரே
அவனைக் கொல்லுதற்பொருட்டிச் சேண்ட பரமசிவனது நெற்
றிக்கண்ணிற் றேன்றிவரென்று கந்தபுராணத்திற் கூறியிருக்க,

சூரனது பிறப்புக்குச் சுப்பிரமணியசுவாமியுடைய சாபத்-
தைக் காரணமென்ற தென்னையெனின், அங்கே கூறியது அவாந்-
தரசிருட்டியிற் றேற்றத்தை; சுப்பிரமணியசுவாமி பிரதமமகா
சிருட்டியிலே மகேசரருடைய இருதயத்தினின்றும் தோன்றின
வர் என்றறிக. அது வானுளாகமத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது;
அதனால் விரோதமின்மைதெளிக. அறு என்னும் முதனிலைத் தனி
வினை அற்று எனப் பொருள்பட்டு, வினையெச்சமாய் நின்றது.

சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெடு வேல்-சூரனாகிய தலை
வனைக் கொன்ற ஒளிர்கின்ற இலைத்தொழிலியுடைய நெடிய
வேலாகிய,

அவுணர் நல் வலம் அடங்கக் கனிழ் இணர் மாமுதல் தடிந்த
- அசுரர்களுடைய நல்ல வெற்றி குன்றும்படி கிழ் நோக்கிய
பூங்கொத்துக்களையுடைய மாலாகியமுதலை வெட்டிய,

இங்கே மாவென்றது அசுரர்களெல்லாரும் தம்முடனெதிர்ந்-
தார் வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மத்திரங் கொண்-
டிருந்து சாதித்த மாதரத்தை.

மறு இல் கொற்றத்து எய்யா நல் இசைச் செவ்வேற்-
சேய் - குற்றமில்லாத வெற்றியினாலாகிய ஒருவராலும்
அளந்தறியப்படாத நன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சிவந்த
ஆயுதத்தையுடைய என்றுமியோருமாகிய சுப்பிரமணிய
சுவாமியுடைய,

வேலாகிய ஆயுதம் எனக்கூட்டுக. வேலாயுதம் முருகக்கடவு-
ளுக்கு ஞானசத்தியென்க. நாயகரும் மார்பினையுடையவரும் திரு
முடியினையுடையவரும் என்றுமியோருமாகிய சுப்பிரமணிய
சுவாமியுடைய எனமுடிக்க.

சேவடி என்பது தோடுத்து வினையே என்னும்
வரையும் ஒரு தோடர்.

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு நலம்புரி கொள்கைப்-
புலம் புரிந்து உறையும் சேவடி நீ நயந்தனையாயின்-சிவந்த
திருவடினைச் சந்திக்கும்- தலைமை பெற்ற உள்ளத்துடனே

கள

புண்ணியங்களை விடாது செய்யுங் கோட்பாட்டினாலே விளையா
கின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சாதித்து (அத்திருவடிக்கீழ்)
இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினாயானால்,

திருவடிக்கீழிருத்தலே வீடுபேறுதலால் சேவடியுறையும் என்
றார். அது “இறுமாந் திருப்பன் கொலோ வீசன் பல்கணத்தெண்
ணப் பட்டுச்—சிறுமா நேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங்—சிறு
மாந் திருப்பன் கொலோ” எனவும் “எண்ணுகேனென்சொல்லி
யெண்ணுகேனோ” வெம்பெருமான் திருவடியே யெண்ணி னல்லாத்
—கண்ணிலேன் ஐற்றோர் களைகணிலேன் கழலடியே கைதொ
ழுது காணினல்லா—லொண்ணுளே யொன்பதுவாயில் வைத்தா
யொக்க வடைக்கும்போ துணரமாட்டேன்—புண்ணியனே புன்ன
டிக் கே போதுகின்றேன் பூம்புகலார் மேவிய புண்ணியனே” என
வும் வருந் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்களால் அறிக. அவ்வீடு
பேற்றிற்கு ஏது ஞானமேயாதலால் புலம்புரிந்துறையும் என்றார்.
அது “ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண நல்லவா
கமஞ்சொல்ல வல்லவாமென்னு—முனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞானத்
தாலுறுவது தான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞானந்தா—ஞானத்தா லது
போவதலர்கதிர் முன்னிருள்போ லஞ்ஞானமறப்பந்த மறுமுத்தி
யாகு—மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான மிறைவனடி ஞானமே
ஞானமென்பார்.” என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால்
அறிக. இருக்கிலே பிராமணத்திலும் உருத்திர சூத்தத்திலும்,
யசுரிலே ஆருணத்திலும் பிரகதாரண்ணியகத்திலும், சாமத்திலே
சாந்தோக்கியத்தில், ஆராவதிலும், ஞானத்தால் முத்தியென்றும்,
அதர்வசிரசிலே ஈசுர சாக்ஷாத்காரத்தினாலே முத்தியென்றும்
சொல்லுகையால், நான்மறைகள் என்றார். சைவபுராணத்திலும்
சூதசங்கியையிலும் ஞானத்தால் முத்தியென்று சொல்லுகையால்,
புராணம் என்றார். சிவாகமம் ஞானத்தால் முத்தியென்று சொல்லு
மென்பது பிரசித்தம். சிவத்தொழில்களெல்லாம் சிவஞானம்
வாயிலாக வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாவதல்லது நேரே காரண
மாகா ஆதலால், சேவடிபடருஞ் செம்மலுள்ளமொடு நலம்புரி
கொள்கைப் புலம் என்றார். அது “கிரியை யென மருவுமவை யாவு
ஞானங் கிடைத்தற்கு நியித்தமெனக் கிளக்கு முண்மைச்—சரியை

கிரி யாயோகத் தன்மையோர்க்குச் சாலோக சாமீப சாஸுபங்கன்—
மருவியிடு முயர்நூன் மிரண்டா மாற மலமகலவசலாத மன்னு
போதத்—திருவருனொன் றென்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாக
மமென் றுலகறியச் செப்பு னாலே.” என்னும் சிவப்பிரகாசத் திரு
விழுத்தத்தால் அறிக.

நீ முன்னிய வினையே பல உடல் நன்னர்நெஞ்சத்து இன்
நசை இன்னே வாய்ப்பப் பெறுதி-நீ (முற்பிறப்பிலே)
நினைந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே (அறித்தியமாகிய
இம்மை மறுமை யின்பங்கள்) பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற
நன்மையாகிய மனசிலே (சொர்ந்த) இனிமையாகிய (இந்த
மோகக்) இச்சையினாலே (சிவஞானம்) இப்போதே வாய்க்க
(அதுகாரணமாக் முத்தியைப்) பெறுவாய்,

(நீ பரமசற்குருநாதராகிய) அக்கடவுளை அடைந்து வழி
பட்டே அதனைப்பெற வேண்டுகையால், அவர் விசேஷமாக
எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியஸ்தலங்களைச் சொல்வேன்,
கேள்.

செருப் புகன்று என்பது தோதேத்து உரியன்
என்னும் வரையும் ஒரு தோடர்.

செருப் புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடுங்கொடி வரிப்
புனை பந்தொடு பாவை தூங்க - போரைக் கூறிக் கட்டிய அநி
தூரமாக உயர்ந்த நெடிய கொடிக்கருகே (நூலினாலே) வரிந்து
புனையப்பட்ட பந்தினோடு பாவையானது (அறுப்பாரில்லாமை
யினாலே) தூங்கும்படி,

வரி என்னும் முதனிலைத்தனிவனை வரிந்து எனப்பொருள்
பட்டு, வினையெச்சமாய் நின்றது. பகைவர்களைப் பெண்களாக்
அவர்கள் கொண்டு வினையாடுதற்குத் தூக்கப்பட்டன என்றறிக.

பொருகர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில் - போர்செய்
வாரை இல்லையாக்குகையினால் (எக்காலமும்) போர்த்தொழில்
அரிதாகிய வாயிலையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து-இலக்குமி வீற்றிருந்த
குற்றந்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவையும்,

மாடம் மலி மறுகின் - மாடங்கள் மலிந்த (மற்றைத்)
தெருக்களையும் உடைய,

கூடற் குடவயின்-மதுரைக்கு மேற்குத்திக்கிலுள்ள,

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக் கணம் - அழகிய சிறகையுடைய
வண்டினது அழகிய திரள்,

இருஞ்சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த முள்
தாள் தாமரைத் துஞ்சி - மிகுந்த சேற்றையுடைய அகன்ற
வயலிலே முறுக்கு நெகிழ்ந்து (பின்பு தாதும் அல்லியுந்)
தோன்ற மலர்ந்த முள்ளினையுடைய தானே யுடைத்தாகிய தாம
ரைப்பூவிலே இராப்பொழுது நித்திரை செய்து,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி - விடியற்காலத்திலே
தேன் கமழ்கின்ற நெய்தற்பூவை ஊதி,

எல் படக் கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர் ஒவிக்கும் -
சூரியன் உதிக்கும்போது கண்ணைப்போல விரிந்த விருப்பம்
பொருந்திய சுனைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்கும்,

குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன் - திருப்பரங் குன்
தின் கண்ணோ திருவுளமகிழ்ந்து எழுந்தருளி யிருத்தலும்
உரியர்,

மேற்குத் திக்கிலுள்ள திருப்பரங்குன்று எனமுடிக்க. உம்மை
எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மை.

அதாஅன்று - அதுவன்றி.

அன்றி என்னும் வினையெச்சம் தொல்காப்பியத்தில் உயிர்மயங்
கியலிலே “இன்றி . யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி—நின்ற விகா
முகரமாத—ரென்றியன் மருங்கிற் செய்யுளு ளுரித்தே.” என்னும்
உரு-ம் குத்திரத்து மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வயின்
மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தலென்னு முத்தியான் அன்று
எனத்திரிந்து நின்றது. அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன் வரும்

அன்று மேற்படி இயலிலே “அன்றுவரு காலையாவா குதலு—மை
வரு கால மெய்வரைந்து கெதெலுஞ்—செய்யுண் மருக்கி னுரித்
தென மொழிப.” என்னும் இசை-ம் குத்திரவிதிப்படி ஆன்று என
முதவிண்டு நின்றது.

இரண்டாவது

திருச்சீரலைவாய்.

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுகடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்களார் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு கிளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வருடம் வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் கியற்கை வான்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
மனனேர் பெருதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலினுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்கியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்

செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிச்
 கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றேயொரு முகங்
 குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே யாங்கம்
 முவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலி
 னூர் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
 வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்
 விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை
 யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
 நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசையசைஇயதொருகை
 யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
 யையிரு வட்டமொ டெஃகுலந் திரிப்ப வொருகை
 மார்பொடுவிளங்க வொருகை
 தாரொடு பொலிய வொருகை
 கீழ்சீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
 பாடின படுமணி யிரட்ட வொருகை
 நீனிற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
 வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
 பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
 யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் தின்காழ்
 வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை நரல
 வுரந்தலைக் கொண்ட வருமிடி முரசமொடு
 பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடியகவ
 விசம்பா ருக விரைசெலன் முன்னி
 யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விடச்சீ
 ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே
 யதாஅன்று.

இதன்பொருள்.

வைந்நுதி என்பது தோடேத்துப் பண்பே என்னும்
வரையும் ஒருதோடர்.

வை நுதி பொருத வடு ஆழ் வரி நுதல் வாடா மாலை ஒடை
யொடு துயல்வா - கூர்மையாகிய நுதியை உடைய தோட்டி
வெட்டிய வடு அநுந்தின புகரைஉடைய மத்தகத்திலே
பொன்னரி மாலையானது பட்டத்துடனே கிடந்து அசையும்
படி,

வைந்நுதி பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பீற்த அன்மொழித்
தொகை.

படும் மணி இரட்டும் மருங்கின் - தாழ்கின்றமணி மாறி
யொலிக்கும் பக்கத்தையும்,

கடு நடை - கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ம்பின் - இயமனைப்
போன்ற (பிறராலே) தடுத்தற்கரிய வலியினையும் உடைய,

கால் கிளர்ந்து அன்ன வேழமேல் கொண்டு-(ஒடுங்கால்)
காற்று எழுந்தாற் போன்ற யானையின்மேல் ஏறி,

உடைய யானை என்க. யானையின்மேல் அசையும்படி ஏறி என
முடிக்க.

ஐவேறு உருவின் செய்கினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய
முரண் மிகு திரு மணி - ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினை
யுடைய செய்யுந் தொழில்களனைத்தும் முற்றுப்பெற்ற முடி
யுடனே கூடி விளங்கிய (ஒன்றற்கொன்று) மாறுபடும் மிகுந்த
அழகினையுடைய இரத்தினங்கள்,

முடிக்குரிய ஐவேறுருவு “தாம மருடம் பதுமங் கிம்புரி
கோடா மிகைமுடிக்கைவேறுருவே” என்பதனால் அறிக.

மின் உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப - மின்போ
லும் பிரகாசத்துடனே கிரகிலே பொலிவுபெறவும்,

நகை தாழ்பு துயல்வருஉம்வகை அமைபொலங் குழை --
ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூறு அமைந்த பொன்னினாம்.
செய்யப்பட்ட மகரக் குழைகள்,

சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அகலா
மீனின் அவர்வன இமைப்ப - தூர பூமியிற் சென்று பிரகா
சிக்கும் இயல்பையுடைய ஒளிபொருந்திய சந்திரனைச் சூழ்ந்து
நீங்காத நகைத்திரங்கள் போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்
காலவும்,

தாவு இல்கோள்கைத்தந்தொழில் முடிமார் மனன்றோடி
எழுதரு வாள்நிறமுகன் - வருத்தம் இல்லாத விரதங்களை
யுடைய தங்கள் தவத்தொழிலை முடிக்கும் பெரியோர்களு
டைய மனசிலே பொருந்தித் தோன்றும் ஒளி பொருந்திய
நிறத்தையுடைய முகங்களுள்,

பொலிவு பெறவும் ஒளியைக் காலவும் தோன்றும் முகங்க
ளுள் எனமுடிக்க.

ஒருமுகம் மாயிருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப் பல்
கதிர்விரிந்தன்று - ஒருமுகமானது பெருமையாகிய இருளை
யுடைய உலகம் குற்றமில்லாமல் விளங்கும்பொருட்டுப் பல
கிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காத
லின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று - ஒருமுகமானது அன்பர்
கள் துதித்தால் (அவர்கள் குற்றங்களை நீக்குதற்கு) உடன்
பட்டு அவர்களுக்கு இனிதாய் நடந்து (அவர்கண்மேற்சென்ற)
விருப்பத்தினாலே மகிழ்ந்து அவர்கள் வேண்டும் வரங்களைக்
கொடுத்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ அந்தணர்
வேள்வி ஓர்க்கும் - ஒருமுகமானது மந்திரத்தையுடைய
வேதத்திற்சொல்லிய முறைமை தவறாத பிராமணர்களுடைய
யாகங்களிலே தீங்கு வராதபடி நினையாநிற்கும்,

ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை ஏம் உற நாடித் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும் - ஒருமுகமானது (வேதாகமங்களிலே) மறைந்து கிடக்கும்பொருள்களை (இருடிகள்) இன்பம் பொருந்தும்படி ஆராய்ந்து போதித்துச் சந்திரனைப் போலத் திசைகளெல்லாவற்றையும் விளக்கும்,

ஏமம் என்பது ஏம் எனக் கடைக்குறைத்து நின்றது. கலை சிறைதலால், திங்கள் உவமையாயிற்று.

ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவு கொள் நெஞ்ச மொடு செறுநர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டின்று - ஒருமுகமானது (கிருவுள்ளத்திலே) நிகழாநின்ற சமத்துவத்தை ஒழித்துக் கோபங்கொண்ட கிருவுள்ளத்துடனே பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்துப் போர்க்கள வேள்வியை வேட்டது,

சமத்துவத்தை ஒழித்தலாவது தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக் கருதாமல் தேவரைக்காத்து அசுரரை அழித்தலாம். அது குற்றமாகாமை “தந்தைதாய்பெற்றதத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின்-வந்திடா விடிவறுக்கி வளாரினு லடித்துத் தீய—பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு—மிந்தரீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவுமென்றும்” எனவும் “போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்—யோகியா யோக முத்தி புதவுத லதுவுமோரார்—யோகியா னாற்போற்செய்த வினையின வீட்ட லோரார்—ருகியா மூடரெல்லா மும்பரி நொருவ னென்பர்” எனவும் வரும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களால் அறிக.

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுசுப்பின் மடவரல் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்று - ஒருமுகமானது வேடருடைய மடப்பதையுடைய மகளும் கொடிபோலும் இடையினையுடைய இளம்பெண்ணுமாகிய வள்ளிநாயகியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று,

வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளுக்கு இச்சாசத்தி யென்க. காம நுகர்ச்சி யில்லாத கவுண்ட இவ்வணம் கையமர்ந்தது உலகத்திலே இவ்வாழ்க்கை சித்தந்தற்பொருட்டென்க. அது “தென்பா லுந்

தாமிர் தில்லைச்சிற்றம்பலவன்—பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்
தன் காணே—பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்
தோர்—விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ” என்னும்
திருவாசகத்தாலும் “போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித
லோரார்—யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார்” என்பத
னாறு மறிக.

அம் முயிரு முகனும் ஆங்கு முறை நவின்னு ஒழுகலின்-
அவ்வாறுமுகங்களும் அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யுமுறை
மைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே (அம்முகங்களுக்கு
ஏற்பு,)

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பில் செம் பொறி வாங்கிய-
பதக்கந் தூங்கிய அழகிய பெரிய மார்பிலே கிடக்கின்ற (உத்
தம இலக்கணமாகிய) சிவந்த மூன்று வரிகளையும் (தன்னிடத்
திலே வந்து விழும்படி) வாங்கிக்கொண்ட,

அவ்வரிகள் தோளளவும் வந்து கிடக்கின்றமையால் வாங்கிய
என்றார். “வரையகன் மார்பிடை வரியுமூன் றுள்” என்றார் பிறரும்.
வாக்கிய என்னும் பெயரெச்சம் தோள் என்னும் பெயர் கொண்டது.

மொய்ம்பில் வண்புகழ் நிறைந்து சுடர் விடுபு வசிந்து
வாங்கு நிமிர் தோள் - தமது வலிமைபினாலே பெரிய புகழ்
நிறையப்பெற்றுப் படைக்கலங்களைச் செலுத்திப் - (பகைவ
ரது) மார்பைப் பிளந்து அவைகளை வாங்குகின்ற நிமிர்ந்த
தோள்களுள்,

சுடர் அதனையுடைய படைக்கலத்துக்கு ஆயினமையால் ஆகு
பெயர். வசிதல் - பிளத்தல். அசுரர் முதலியோரைக் கொல்லும்
போது, பன்னிருகையிலும் படைக்கலந் தரிப்பாராதலால், இவ்
வாறு கூறினார். இனி அது செய்யாக்காலத்து இப்படியிருக்கு
மென்று அவைகளின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

ஒருகை வின் செல்ல மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது ஒருகை
உக்கஞ் சேர்த்தியது - ஒருகையானது (எக்காலத்தும்) ஆகா
யத்திலே இயங்குதலாகிய முறைமையினையுடைய தேவ

உக

விருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக எடுத்தது, அதற்கு இணையாகிய கை மருங்கிலே வைத்தது,

விண்ணெலன் மரபிணையர் என்றது சூரியனுடைய வெம்மையைப் பல வுயிர்களும் பொறுக்கலாற்றா என்று நினைத்த தமது திருவருளிஞால அதனோடு திரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக்கும் முனிவரை. அது “நிலமிசை வாழ்க ரலமர நீரத்—தெறு கதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்—காலுணவாகச் சுடரொடு கொட்டு—மவிர்சடை முனிவரு மருள்” என்னும். புறப்பாட்டால் அறிக. அவர்களைப் பாதுகாக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக்காத்ததாயிற்று. மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச் செய்ததால், மற்றக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது. இதனாலே இந்தக் கை மாயிருண்ஞால மறுவின்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தமுகத்திற்கு ஏற்றதொழில் செய்ததாயிற்று.

ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கவிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇயது - ஒருகையானது தோட்டியைச் செலுத்த அதற்கு இணையாகிய கையானது நன்மை பொருந்திய ஆடையையுடைய தொடையின்மேலே கிடந்தது,

முன் வேழமேல்கொண்டு என்றமையால், அதற்கு இயைய இவ்வாறு கூறினார். தம்மை வழிபடுவோரிடத்திற் செல்லுங் கால் யானைமேற்கொண்டு சென்று அருள்செய்தல் இயல்பாகலால், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்துக்கு ஏற்றதொழில் செய்தமை அறிக.

இருகை ஐயிருவட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப - இரண்டு கைகள் அழகிய பெரிய பரிசைபோடு வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்ற,

அசுரர்கள் வந்து வேள்வியை அழியாமல் அவர்களை ஒட்டும் பொருட்டு இவைகளைச் சுழற்றுதலால், இக்கைகள் வேள்வியோர்க்கும் முகத்துக்கு ஏற்றவாறறிக.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய- (முனிவர்களுக்கு உரையிறந்த பொருளை உணர்த்தும்போது)

ஒருகையானது மார்பினுடனே விளங்க அதற்கு இணையாகிய கை மார்பிலே தாழ்த்த மாலையோடு சேர்ந்து அழகு பெற,

மார்பினொடு விளங்குதல் மௌனமுத்திரைகாட்டி என்க. அது “ஆருவரு முணரா வண்ண லேனவென் னெயிறி யாமை—சிரநிரை யனந்த கோடி திளைத்திடு முரத்திற் சீர்நொன்—கரதல மொன்று சேர்த்தி மோனமுத் திரைபைக் காட்டி—யொருகணஞ் செயலொன் றின்றி யோகுவெய் வாரிலுற்றான்.” என்னும் கந்த புராணச் செய்யுளால் அறிக. கடவுள் தாமே மௌன முத்திரை காட்டி அமர, மாணிக்கர்களுக்கு ஆனந்தமயமாகிய உன்னொளி நிறையும் என்க. இக்கைகள் எஞ்சிய பொருளை விளக்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவாறறிக.

ஒரு கை தொடியொடு மீமிசை கொட்பக் கீழ்வீழ் ஒரு கை பாடு இன் படு மணி இரட்ட - ஒருகையானது தொடியுடனே மேலே சுழன்று களவேள்வியை வேட்கும் முத்திரை கொடுக்கக் கீழ் விழுந்த மற்றக் கையானது ஓசை இனிதாகிய அசைகின்ற மணியை மாறி யொலிக்கப்பண்ண,

இத்தக்கைகள் களவேள்வி வேட்கும் முகத்திற்கு ஏற்றமை காண்க.

ஒரு கை நீல் நிற விசும்பின் மலி துளி பொழிய ஒரு கை வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட - ஒருகையானது நீல் நிறத்தையுடைய முகவினாலே மிகுந்த மழையைப் பெய்விக்க அதற்கு இணையாகிய கைபானது சுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப் பெண்களுக்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

வள்ளிநாயகியோடு நகையமர்ந்த முகம் உலகத்திற்கு இல் வாழ்க்கையை நிகழ்த்துவிப்பது ஆதலால், அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்தது ஒருகை. மற்றொருகை இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற்பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்று எனவறிக.

ஆங்கு அப்பன்னிருகையும் பாற் பட இயற்றி-அப்படியே அந்தப் பன்னிரண்டு கைகளும் முகத்தின் பகுதிப்படும்படி தொழில் செய்து,

உஅ

அந்தரப் பல்லியம் கறங்க - தேவதந்தபி ஒலிக்கவும்,
திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப-திண்ணிய வைரத்தை
யுடைய கொம்புகள் மிக்கொலிக்கவும்,

உரம் தகைக்கொண்ட உரம் இடி முரசமொடு வால்வளை
நரல்-வலிபையைத் தன்னிடத்திலே கொண்ட இடியினது
இடிப்புப்போலும் முரசத்தோடு வெள்ளிய சங்குசுள் முழங்க
வும்,

பல் பொறி பஞ்ஞா வெல் கொடி அகவ-பல பீலியை
யுடைய மயிலானது (தமது ஆணையினால்) வென்று எடுத்த
கொடியிலே ஒலிக்கவும்,

விகம்பு ஓரூக விரை செல்ல முன்னி-ஆகாடமே வழியாக
விரைந்த செலவை மேற்கொண்டு,

ஒங்கு உலகம் புசும்ந்த உயர் விழுச்சீர் அலைவாய்ச்சேற
லும் நிலைஇய பண்பு-நன்மை யோங்கிய மேன்மக்கள் புசும்ந்த
உயர்வாகிய சிறப்புப் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய, திருச்
சென்னாருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம்.

யாணயின்மேல் அசையும்படி ஏறி, தொழில்செய்து, ஒலிக்க
வும் மிக்கொலிக்கவும் முழங்கவும் ஒலிக்கவும் மேற்கொண்டு திருச்
சென்னாருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம்
என முடிக்க.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

மு ன் று வ து

தி ரு வ ர வி ன ன் கு டி.

சீரை தைஇய வுடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி

னூரிவை தைதிய ளுன்கெடு மார்பி
 னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
 பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
 செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
 கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
 தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
 கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
 யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
 துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
 புகைமுகந் தன்ன மாசி னூவுடை
 முகைவா யவிழ்ந்த தகைஞ் சூகத்துச்
 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
 னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
 மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
 நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
 னவிர்தளிர் புரையு மேனிப ரவிர்தொறும்
 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
 பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
 மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
 கடுவோ டொடுங்கிய னூம்புடை வாலெயிற்
 றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுத்திறற்
 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளோறு
 வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 ளுமைமயமர்ந்து விளங்கு மிமைபா முக்கண்
 முவெய்ன் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
 னூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து னூறுபல்
 வேள்வி முற்றிய வென்றி கொற்றத்
 தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்

தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 யெருத்த மேறிய திருக்கோர் செல்வனு
 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலையு
 வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
 பலப்புதற் மூவருந் தலைவ ராக
 வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றேன்றித்
 தாமரை பயந்த தாவி லாழி
 நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
 பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
 நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
 டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெற்றியர்
 மீன்புத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
 வளிகளார் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
 தீயெயுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
 வருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
 வறுகுறை மருங்கற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
 ரந்தாக் கொட்டினர் வந்துடன் காணத்
 தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்ன
 ளாவி னன்குடி யசைதலு முரியன தாஅன்று.

இதன்போரூள்.

சீராதைஇய என்பது தோடுத்து உரியன் என்னும்
 வரையும் ஒருதோடர்.

சீராதைஇய உடுக்கையர்-மரவுரியை உடையாகச் செய்த
 உடையினையுடையவரும்,

சீரோடு வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர் - அழ
 கோடு (வடிவாலும் நிறத்தாலும்) வலம்புரிச் சங்கைப்போ
 லும் வெள்ளிய நரைமுடியினையுடையவரும்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்-(எக்காலத்தும் நீராடுத
 லால்) அழுக்கற விளங்கும் வடிவினையுடையவரும்,

மாவின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின் என்பு
 எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்-மான்ரோல் போர்த்த (விரதங்

களால் பட்டினியிருத்தல்பற்றித்) தகைசெடுகின்ற மார்பில்
எலும்புகள் கோவை தோன்றி விளங்கும் உடம்பினையுடைய
வரும்,

போர்த்த மார்பு என்க.

நன்பகல் பல உடன் கழிந்த உண்டிபர் - (எப்பொருளையும்
துகர்த்தகு) நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவுஞ் சேரக்
கழிந்த உணவினையுடையவரும்,

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் - மாறுபாடுடனே
செற்றத்தையும் போக்கிய மனசினையுடையவரும்,

செற்றமாவது செடுங்காலம் நிகழும் பகைமை.

கற்றோர் யாவதும் அறிபா அறிவினர் - பலவற்றையுங்
கற்றவர் சிறிதும் அறிபாத அறிவினையுடையவரும்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிப தலைமைபர் - பலவற்றையுங்
கற்றவருக்குத் தாம் எல்லைபாகிய தலைமையை யுடையவரும்,

கல்விக் கரைகண்டவர் என்பது கருத்து.

காமமொடு கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர் - ஆசையுடனே
கடிய சினத்தையும் போக்கிய அறிவினையுடையவரும்,

சினமாவது கோபத்தின்பின் சிறப்பொழுது நிற்பது.

இடம்பை யாவதும் அறிபா இப்பினர் - (தவத்தினாலே
சரீரம் வருந்தினும்) மனவருத்தம் சிறிதும் அறிபாத இயல்
பினையுடையவருமாகிய,

துனி இல் காட்சி முனிவர் மேவர முற்புக - (ஒருவரோடும்)
வெறுப்பில்லாத நல்லறிவினையுடைய முனிவர்கள் (திருவுளம்)
பொருந்துதல் வரும்படி முன்னே செல்லவும்,

புகை முகந்து அன்ன மாசு இல் தூ உடை - புகையை முகந்
தாற்போன்ற (தெய்வத்தன்மைபால்) அருக்கேருத பரிசுத்த
மாகிய உடையினையும்,

முனை வாய் அயிழந்த தகை சூழ் ஆகத்து - முனைவாய்
செய்தந்த மால் சூழ்ந்த மார்பினையுமுடைய,

மெல் மொழி மேவலர் - (எக்காலத்தும்) மெல்லியவார்த்தை
சொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவர்கள்,

நோய் இன்று இப்பன்ற யாக்கையர் - (மனிதருக்கு உரிய)
நோய் இல்லையாரும்படி நிரூபித்த உடம்பினையுடையவரும்,

மாவின் அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர் - மாவினது விளங்கு
கின்ற தளிரைப்போலும் நிறத்தினையுடையவரும்,

அவிர்தொறும் பொன்னுரை கடுக்கும் தித்தையர்-விளங்கும்
தொறும் பொன்னுரை விளங்கினுற்போலும் தேமலையுடைய
வருமாகிய,

இன்னகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து வந்து அல்குல்-
இனிமையாகிய ஓளையையுடைய பருமத்தையணிந்த (தாழ்
வேண்டும் இடம்) தாழ்ந்து (உயரவேண்டும் இடம்) உயர்ந்த
அல்குலையுடைய,

பருமம் பதினான்கு கோவைமணி.

மாசு இல் மகளிரொடு - குற்றம் இல்லாத கந்தருவப் பெண்
களுடனே,

செவி நேர்பு வைத்த செய்வு உறு திவனின் நல் யாழ்
நவீன்ற நயன் உடை நெஞ்சின்-எஃகு செயியினாலே (சுரு
தியை) அளந்து நரம்பைக் கட்டின சுற்றுதலுறும் வார்க்கட்டி
னையுடைய நன்மையாகிய யாழின் இசையிலே பயின்ற
இனிமை பொருந்திய மனசினாலே,

மறு இன்றி விளங்க இன் நரம்பு உளர - (இசை நூலின்
விதித்த முறைமை) குற்றமின்றி விளங்கும்படி இனிய
நரம்பை வாசிக்கவும்,

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்பு உடை வால் எயிற்று-நஞ்சுடனே
(உறைக்குள்ளே) கிடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய பற்களையு
ம்,

மிடற்றில் நஞ்சு தம்மிடத்தே தோன்றுதலால் கடுவோடு
என்றார். பற்கள் காளி, காளாத்திரி, யமன், யமவாதி என
நான்காம்.

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுந்திறல் - நெருப்
பென்று சொல்லும்படி நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளும் (கண்டவர்
களுக்கு) அச்சந்தோன்றும் கடிய வலிமையினை யு முடைய,

பாம்பு படப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ் சிறைப்புள்
அணி நீள் கொடி - பாம்பு சாகும்படி அடிக்கும் பலவரிகளை
யுடைய லளைந்த சிறகினை யுடைய கருடனை அணிந்த நீண்ட
கொடியினையும்,

நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய உலகம் காக்கும்
ஒன்று புரி கொள்கைச் செல்வனும்-பெருமைபாகிய (இந்திரன்
யமன் வருணன் குபேரன்) என்னும் நான்கு தேவர்களுடைய
நன்மைபாகிய நகரங்களினாலே நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காட்
கும் ஒரு தொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுமுடைய
விஷ்ணுமூர்த்தியும்,

வலவயின் வெள் ஏறு உயரிய-வெற்றிக் களத்திலே வெள்
ளிய இடபக்கொடியை எடுத்த,

உமை அமர்ந்து விளங்கும்-உமாதேவி ஒருபாகத்திலே
பொருந்தி விளங்குகின்ற,

பலர் புகழ் திணி தோள் இமைபா முக்கண் - பலரும் புகழ்
கின்ற திண்ணிய தோளினையும் இதழ் குவியாத முன்று கண்
களையுமுடைய,

முறையில் முருக்கிய முரண் மிகு செல்வனும் - முப்புரத்
தையும் அழித்த வலிமை மிகுந்த பரமசிவனும்,

எடுத்த பரமசிவன், விளங்குகின்ற பரமசிவன், உடைய பரம
சிவன் என்க.

நூற்றுப் பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து - ஆயிரக் கண்களையும்,

தூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து-
தூறுகிய பலயாகங்களைச் செய்து முடித்தலினாலே பெற்ற
(பகைவரை) வென்று கொல்கின்ற வெற்றியினையுமுடைய,

எந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின் எழில் நடைத் தாழ்பெருந்
தடக்கை உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக்களர் செல்வ
னும்-(தலைவர்) எந்திய நான்கு கோடுகளையும் அழகிய நடை
யையும் (நிலத்திலே) கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய
கையையும் உடைத்தாகிய (யாவராலும்) உயர்த்துச் சொல்லப்
பட்ட வெள்ளையானையின் கழுத்தில் ஏறிய அழகு விளங்கு
கின்ற இந்திரனும்,

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக - பலரும் புகழ்கின்ற
(அயன் அரி அரன் என்னும்) மூவரும் தத்தமக்கு உரிய
தொழில்களை (முன்போலச்செய்து) தலைவராகவேண்டி,

முருகக்கடவுள் அசுரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்துத்
தெய்வயானையம்மையைத் திருமணஞ் செய்தபோது, தமது திருக்
கையில் இருந்த வேலை நோக்கி, நமக்கு இவைகளெல்லாம் தந்தது இவ்
வேல் என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, அருகில் இருந்த பிரமதேவர்
இவ்வேலுக்கு இந்நிலை என்னால் வந்தது என்றார். முருகக்கடவுள்,
நங்கையில் வேலுக்கு நீ கொடுக்க ஒருசத்தி உண்டா என்று
கோபித்து, இப்படிச் சொல்லிய நீ பூமியிற் செல்வாய் என்று சபித்
தருளினார். அவ்வாறே பிரமதேவர் படைத்தற்றொழிலைத் தவிர்த்து,
பூமியிற்சென்றார். அவ்வுணமாகவே மற்றை இருவருக்கும் காத்தற்
றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இவ்வாயின. இதுபற்றியே மூவ
ரும் தலைவராக என்றார்.

ஞாலத் தன்னில் தோன்றி ஏழுறும் தாமரை பயந்த ஊழித்
தாவு இல் நான்முக ஒருவர் சுட்டி - பூமியின்கண்ணே தோன்
றிய மயக்கமுறுகின்ற (விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய) உந்தியங்கம
லம் பெற்ற ஊழிக்காலத்தில் கெடுதலில்லாத நான்கு முகங்
களையுடைய பிரமதேவரை (பழைய நிலையிலே நிறுத்தி)
நினைந்து,

பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி நால் வேறு இயற்
கைப் பதினொரு மூவரோடு - (ஒருபொருள் பலவாமாறு)
பகுக்கும்போது வேறுபடத்தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடு
இல்லாத அறிவினையுடைய நான்காகிய வேறுபாட்டியல்பினை
யுடைய முப்பத்து மூவரோடு,

ஆதித்தன் உருத்திரன் வசு மருத்துவன் எனப்படும் நான்கு
கூற்றுப் பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றைப் பலவாகப் பகுக்கும்கால்,
முறையே பன்னிரண்டு பதினொன்று எட்டு இரண்டு ஆகப் பகுக்கப்
பட்டு முப்பத்துமூன்றாய் விரிதலால், இவ்வாறு கூறினார். பதி
னொருமூன்று பதினொன்றாலாகிய மூன்று என விரியும். ஆதித்தர்
பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர், மருத்து
வர் இருவர் என்றணர்க.

ஒன்பதிற்குரிய உயர்நிலை பெற்றியர் - பதினெண்வகை
யாகிய உயர்ந்த நிலைபெற்ற கணங்களுள்,

பதினெண் கணங்களாவார், தேவர் சித்தர் அசுரர் தைத்தியர்
கருடர் கின்னரர் கிருதர் கிம்புருடர் கந்தருவர் இயங்கர் விஞ்சையர்
பூதர் பைசாசர் அந்தரர் முனிவர் உரகர் ஆகாசவாசிகள் போகபூமி
யர்கள் என இவர்.

மீன் பூத்து அன்ன தோன்றலர் - நகரத்திரங்கள் பூத்தாற்
போன்ற தோற்றத்தை யுடையர்களாகியும்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்து அன்னசெலவினர் - கடலினி
டத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாற்போன்ற செலவினையுடை
யவர்களாகியும்,

மீன் என்பது அது உலவும் இடமாகிய கடலுக்கு ஆதலால்
ஆகுபெயர்.

வளியிடைத் தீ எழுந்து அன்ன திறவினர் - காற்றிடத்தே
நெருப்பு எழுந்தாற்போன்ற வளியினையுடையவர்களாகியும்,

தீப் பட உரும் இடித்து அன்ன குரலினர்-நெருப்புப் பிறக்
கும்படி இடி இடித்தாற்போன்ற குரலினையுடையவர்களாகியும்,
காண் வர - அழகோடு (கூடி) வரவும்,

தம் விழுமிய பெறுமுறை குறைவுறும் மருங்கிற்கொண்
மார்-தங்கள் சிறந்த தொழில்களை (முன்போலப்) பெறுமுறை
மையைக் குறைவேண்டி நின்றுபெறுங்கூற்றினாலே பெறும்
பொருட்டு,

அந்தரக் கொட்டினர் உடன் வந்து காண - ஆகாயத்திலே
திரிதலையுடையர்களாய் ஒருங்கே வந்து காணும்படியாக,

தாவு இல் கொள்கைமடங்கையோடு ஆவினன்குடி சின்னாள்
அசைதலும் உரியன் - கெடுதலில்லாத கற்பினையுடைய தெய்வ
யாணையம்மையோடு திருவாவினன்குடியின்கண்ணே சிலநாள்
எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

அயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும் தத்தமக்கு உரிய
தொழில்களைச் செய்து தலைவராக வேண்டி, பிரமதேவரைப் பழைய
நிலையிலே நிறுத்த நினைந்து, விஷ்ணுமூர்த்தியும் பரமசிவனும்
இத்திரனும் முனிவர்கள் முன்னே செல்லவும், கந்தருவர்கள் கந்த
ருவப்பெண்களோடு இனிய நரம்பை வாசிக்கவும், மூப்பது மூவ
ரோடு பதினெண் கணங்களும் கூடிவரவும் தங்கள்சிறந்த தொழில்
களைப் பெறுமுறைமையைக்குறைவேண்டி நின்று பெறுங்கூற்றி
னாலே பெறும்பொருட்டு ஒருங்கு வந்து காணும்படியாகத் திருவா
வினன்குடியிலே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

நான்காவது

திருவேரகம்.

இருமூன் நெய்திய வியல்பினின் வழிஅ
திருவார்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியான்
பாறிநிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல

வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணூண்
 புலராக் காழகம் புலர வுடிஇ
 யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
 தாமெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
 நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
 விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
 தேமகத் துறைதலு முரியன தாஅன்று.

இதன்போருள்.

இருமுன்று என்பது தோதேத்து உரியன்
 என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

இருமுன்று எய்திய இப்பிள்ளின் வழாஅது - (ஒதல் ஒது
 வித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றல் என்னும்) ஆற
 கிய (நன்மை) பொருந்திப் புலக்கணத்தின் வருவாமல்,

இருவாச்சு சுட்டிய பல்வேறு சொற்குடி - (தாயும்தந்தையும்
 ஆகிய) இருவர்குலத்தையும் (உலகத்தார்) நன்று என்று
 மதித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழைப குடியிலே பிறங்க,

அறு நான்கு இரட்டி யாண்டு நல்லிளமை ஆறினில், கழிப்
 பிய - நாற்பத்தெட்டுவருடத்து நன்மைபாகிய இளமையை
 (வேதங்கூறிய பிரமசரிய) நெறியிலே போக்கிய,

அறன் நவில் கொள்கை - தருமநூலை (எப்பொழுதும்)
 கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முக்திச்செல்வத்து - (சதாரமும்
 முக்கோணமும் வில்வடிவுமாகிய) மூன்றுவகையாகக் குறிக்கப்
 பட்ட (ஆகவரீயம் தகூறினாக்கினி காருகபத்தியம் என்னும்)
 மூன்றக்கினியினால் உண்டாகும் செல்வத்தினையும்,

ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணூண் இருபிறப்பாளர்-
 (மூன்று நூல்கொண்டு மூன்று புரிபாக்குதலால்) ஒன்பதாகிய
 நூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய நுண்ணிய
 உபவிதத்தையுமுடைய பிராமணர்கள்,

௩௮

பிறந்த பிராமணர்கள் போக்கிய பிராமணர்கள் என்க.

பொழுது அறிந்து-(தாங்கள்வழிபடும்) காலத்தை அறிந்து,
புலராக் காழகம் புலர உம.இ - (ஸ்நானம் பண்ணித்).
தோய்த்து உலராத புடைவையை (உடம்பிலே கிடந்து) உல
ரும்படி உடுத்து,

அரு மறை ஆறெழுத்து அடக்கிய கேள்வி - அருமையா
கிய வேதத்திலே சொல்லப்பட்ட ஆறு அக்ஷரத்தைத் தன்
னிடத்தடக்கிய மந்திரத்தை

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி-நாக்குப் புடைபெயரும்
அளவிலே பயில உச்சரித்து,

விரை உறு நறுமலர் ஏந்தி - (பின்னர்) வாசம் மிகுந்த நன்
மையாகிய பூக்களை எடுத்து அருச்சித்து,

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து நுவல - தலையிலே
குவித்த கையினையுடையவர்களாய் தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க,

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன் - மிக மகிழ்
ந்து திருவேரகத்தின்சண்ணை எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

பிராமணர்கள் அறிந்து, உடுத்து, உச்சரித்து, எடுத்து அருச்
சித்து, தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க; மகிழ்ந்து திருவேரகத்தின்
சண்ணை எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அதாஅன்று - அதுவன்றி.

ஐ ந் தா வ து

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவ்யொடு
வெண்கு தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சான் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்

௧௩௯

கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
 நீடமை வினைந்த தேக்கட் டேற்றம்
 குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
 தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
 விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
 குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
 யிணைத்த கோதை யிணைத்த கூந்தன்
 முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
 செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
 சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
 திருந்துகா ழல்கு றினைப்ப வுடஇ
 மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
 செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
 செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
 கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் வியத்தன்
 றகரன் மஞ்ஞையன் புகாரில் சேவலங்
 கொடிய நெடியன் நெடியணி தோள
 னரம்பார்த் தன்ன வின்சூரற் நெருதியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
 மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
 மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத்தலைத் தந்து
 குன்றுதோ றுடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று.

இதன் பொருள்.

பைங்கொடி என்பது தோடுத்துப் பண்பே

என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

நறும் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின் கொடும்.
 தொழில் வல் வில் கொலைஇய கானவர் - நறிய சந்தனத்தைப்

பூசிய நிறம் விளங்கும் மார்பினையுடைய கொடிய தொழிலை யுடைய வலிமையாகிய வில்வினாலே கொலை செய்த வேடர்கள், மார்பினையுடைய வேடர்கள் என்க.

நீடு அமைவிடாந்தேக்கள் தேறல் குன்றகச்சிறுகுடிக்கிளை யுடன் மகிழ்ந்து-நீண்டமுங்கிலிலே இருந்து முற்றின தேனாம் செய்த கட்டெளியை மலையிடத்துச் சிற்றாரிலிருக்கும் சுற்றத் துடனே உண்டு மகிழ்ந்து,

விரல் உளர்ப்ப அவிழ்ந்த வேறுபடு நறும் கால்-விரற்றலையி னாலே வலிய மலர்ந்தமையால் வேறுபடுகின்ற மணம் பொருந் திய தாளினையுடைய

உளர்ப்ப என்பதன்கணீற்றகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

குண்டு சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல் - அழமாகிய சுனையிலே பூத்த வண்டு விழு கின்ற அரும்புகளினாலே தொடுக்கப்பட்ட மாலையை அணிந்த அளகத்தையும்

தாளையுடைய அரும்புகள் என்க.

முடித்த குல்லை இலை உடை நறும் பூ செங்கால் மராஅத்த வால் இனார் இடை இடுபு சுரும்பு உணத்தொடுத்த பெரும் தண் மாத் தழை - இலையைத் தலையிலேயுடைய கஞ்சாவையும் இலையையுடைய நறிய பூக்களையும் செவ்விய காலையுடைய கடம்பினிடத்தனவாகிய வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களை நடுவே வைத்து வண்டிகள் தேனை உண்ணும்படி தொடுத்த பெரிய குளிர்த் அழகிய தழையை

குல்லை என்பதற்கு இப்பொருள் “கஞ்சங் குல்லை கஞ்சாவா ரும்” என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தால் அறிக.

காழ் திருந்து அல்குல் தீபோப்ப உடஇ-வடங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,

மயில் கண்டு அன்னமடநடை மகளிரொடு-சாயலுடைமை யால் மயில்காணப்பட்டாற்போன்ற மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக் கத்தையுமுடைய பெண்களோடும்,

உடனே என்னும் வீனையெச்சம் அன்ன என்னும் பெயரெச்சத் தோடு முடிந்தது, அளகத்தையும் ஒழுக்கத்தையுமுடைய பெண்கள் என்க.

தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர - தங்கள் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய தொண்டகமாகிய சிறிய பறையினது தாளத் திற்குசையக் குரவைக் கூத்தாட,

குரவைக்கூத்து இதுவென்பது “குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்.” என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தால் அறிக.

வேலன் பைங்கொடி அம் பொதிப் புட்டில் விரைநிறைக்காய் இடை இடுபு குளவியொடு வெண்கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்-படிமத்தான் பச்சிலைக்கொடியினாலே அழகிய பொதிதலைஉடைய தக்கோலக்காயைக்கலந்து சாதிக் காயை நடுவே இட்டு மலைப்பச்சையோடு வெண்டாளியையும் கூதாளியையுந் தொடுத்த மாலையைச் சூடி,

வடிவிறப் புட்டில் போன்ற தக்கோலக்காயைப் புட்டிலென ஆகுபெயரார் கூறினார். நறு மணமுடைமையால் சாதிக்காய் நறைக்காய் எனப்பட்டது.

செய்யன் - செந்நிறத்தை உடையராய்,

சிவந்த ஆடையன் - சிவந்த ஆடையை உடுத்து,

செவ்வரைச் செயலைத் தண்டளிர் துயல்வரும் காதினன் - செவ்விய அரையினையுடைய அசோகினது குளிர்த் தளிர் அசையும் காது பொருந்தி,

கச்சினன் - கச்சைக் கட்டி,

கழலினன் - கழலை அணிந்து,

செச்சைக் கண்ணியன் - வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் - குழலை ஊதி,

கோட்டன் - கொம்பைக் குறித்து,

குறும் பல்லியத்தன் - சிறிய வாத்தியங்களை இயம்பி,

தகரன் - ஆட்டுக்கட்டாவைப் பின்னிட்டு,

மஞ்ஞையன் - மயிலின்மேலேறி,

புகர் இல் சேவல் அம் கொடியன் - குற்றமில்லாத கோழிக்
கொடியை உயர்த்து,

நெடியன் - (பிள்ளையாய் இராமல்) நெடுக வளர்ந்து,

நொடி அணி தோளன் - தோளிலே நொடியை அணிந்து,

மருங்கில் கட்டியகுறும்பொறிக் கொண்ட - இடையிலே
இறுகக் கட்டிய உதரபந்தனத்தின்மேலே உடுப்பதாக உட்
கொண்ட,

நிலன் நேர்பு நறும் தன் சாயல் துகிலின்ன் - (நாலவிட்ட
மையால்) நிலத்தைப்பொருந்திய நறிய குளிர்ந்தமென்மையை
யுடைய புடைவையை உடுத்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடுதலைத்
தந்து - யாழ்நரம்பு ஆரவாரித்தாற்போன்ற இனிய மிடற்றோ
சையையுடைய பாடுமகளிரது கூட்டத்துடனே திரிந்து,

மென்றோட் பல்பிணை முழவுஉறழ் தடக்கையின் தழீஇ
இயல ஏந்தி - மெல்லிய தோளையுடைய மான்பிணைபோலும்
பலபெண்களை முழவைப்போலும் தம்முடைய பெரிய கையி
னாலே தழவிப் பொருந்தும்படி எடுத்துக்கொண்டு,

குன்றுதோறு ஆடலும் நின்ற தன் பண்பு-மலைகள்தோறும்
சென்று விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம்,

வேடர்கள் உண்டு மகிழ்ந்து, பெண்களோடும் குரவைக் கூத்
தாட; குடி உடையராய், உடுத்து, காது பொருந்தி, கட்டி,
அணிந்து, குடி, ஊதி, குறித்து, இயம்பி, பின்னிட்டு, ஏறி, உயர்
த்து, வளர்ந்து, அணிந்து, உடுத்து, திரிந்து, பெண்களைத் தழவி
எடுத்துக்கொண்டு, மலைமகள் தோறும் சென்று விளையாடுதலும்
தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம் என முடிக்க.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

ஆறுவது

பழமுதிர்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
 வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
 யூரூர் கொண்ட சீர்கொழ விழவினு
 மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
 வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
 காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
 யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
 சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
 மன்றமும் பொதியினுங் கந்துடை நிலையினு
 மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
 நெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக்
 குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
 முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுடை யுடஇச்
 செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் ளரிசி
 சில்பவிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
 துணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 யிமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க
 வருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
 முருகய நிறுத்து முரணின ருட்க
 முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனக
 ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
 யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி

வேண்டுநர் வேண்டியாங் செய்தினர் வழிபட
 வாண்டான் டிறைதலு மறிந்த வாதே
 யாண்டான் டாயினு மாகக் காண்டக
 முந்தரீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
 கைதொழுதப் பரனிக் காலுற வணங்கி
 நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
 யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
 வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
 மலைமான் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
 ஸெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ்
 விழைபணி சிறப்பிற் பழையோள் குழறி
 வாட்டுர் வணங்குகிற் றுணைத் தலைவ
 மலை மார்ப நூலறி புலவ
 செருளி லொருவ பொருளிறன் மள்ள
 வந்தனார் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 லேக்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 வின் ன்பாரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பரப்புசழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
 யறுப்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 நசையினர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
 உலகதோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்
 மண்டமர் கடந்தநின் வென்ற டசலத்துப்
 பரசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
 பொயோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
 குர்முந் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவளி
 டோர்மிகு பொருந குரிசிலு மெனப்பல
 யானறி யளவையி னேத்தியா னுது
 நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
 னினையி யள்ளி உந்தனெ னின்னொடு
 புறமுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்

சுரு

குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
 வேறுபல் லுருவிக் குறும்பல் கூளியர்
 சாறபர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
 யளியன் ருனே முதுவா யிரவலன்
 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
 வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்திக்
 தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
 வானோராய் நிவப்பிற் றுன்வந் தெய்தி
 யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
 மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
 யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
 வன்புடை நன்மொழி யனோடு விளிவின்
 றிருணிற் முந்நீர் வனோடுய வுலகத்
 தொருநீ யாகத் தோன்ற விழுமிய
 பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
 வேறுபஃ றுகவி னுடங்கி யகிஸ்சுமந்
 தார முழுமுத லுருட்டி வேரம்
 பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
 வன்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த
 தண்கமழ் மலரிருல் சிதைய நன்பல
 வாசினி முதுசுனை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமல ருநீர யூகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூதுத
 விரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
 முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
 வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை
 யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
 கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலோ
 டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
 குருடமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்

பெருங்கல் விடரனைச் செறியக் கருங்கோட்
டாயா நல்லேறு சினைப்பச் சேணின்
றிவுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

சிறுதினை என்பது தோடுத்துக் கந்துடை நிலையினும்
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து-சிறிய தினை
யரிசெயப் பூக்களுடன் கலந்து (பிரப்பரிசியாகவைத்து)
மறியை அறுத்து,

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறிஇ-கோழிக்கொடி
யுடனே தாம் அன்னிடத்தில் நிற்கும்படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சிர் கொழி விழவினும்-ஊர்தோறும் ஊர்
தோறும் எடுத்துக் கொண்ட சிறப்புப் பொருந்திய திருவிழா
விலும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும் - சம்மேல் அன்புடைய
வர்கள் துதித்தலால் (தமது திருவுளம்) விரும்பிய இடத்திலும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும் - படிமத்தான்
செய்த வெறியாடுகளத்திலும்,

முருகக்கடவுளுக்கு அடையாளமாக வேலைக்கொண்டு திரித
லால் படிமத்தானே வேலன் என்றார்.

காடும் - காட்டிலும்,

காவும் - சோலையிலும்,

கவின் பெறு துருத்தியும் - அழகு பொருந்திய ஆற்றி
டைக் குறையிலும்,

யாறும் - நதிகளிலும்,

குளனும் - குளங்களிலும்,

வேறு பல் வைப்பும் - (முற்கூறிய ஊர்களினன்றி) வேறு
பல ஊர்களிலும்,

சதுக்கமும் - நாத் சந்தியிலும்,
 சந்தியும் - முச்சந்தி ஐஞ்சந்தியிலும்,
 புனப்பூங் கடம்பும் - புதுமைபாகிய பூக்களையுடைய கடம்
 பிலும்,

மன்றமும் - ஊருக்கு நடுவே எல்லாரு மிருக்கும் மரத்தடி
 யிலும்,

பொதியிலும் - அம்பலத்திலும்,
 கந்தா உடை நிலையினும் - ஆத்தீண்டு குற்றியையுடைய
 இடத்திலும்,

(உறைதலும் உரியன்)-எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

ஆண்டலை என்பது தோடுத்து உறைதலும்
 என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

ஆண்டலைக் கொடியொடு அமைவர மண்ணி - கோழிக்
 கொடியுடனே பொருந்த அலங்கரித்து,

ஆண்டலைக்கொடி என்பதற்குப் பேய்முதலியன பலிதரரா
 மல் தலை ஆண்மகன்நலையும் உடல் பறவை வடிவுமாக எழுதிய
 கொடி என்று பொருள் கூறினும், பொருத்தும்.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐது உரைத்து - நெய்யுடனே
 வெண்கிறுகடுகையும் (நெற்றியிலே) அப்பி (மந்திரத்தைத்)
 தோன்றாமல் உச்சரித்து,

குடந்தம் பட்டு-நான்குவிடல் மடக்கப் பெருவிரல் நிறுத்தி
 மார்பிடை வைத்து,

கொழு மலர் சிதறி - அழகிய பூக்களைத் தூவி,

முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடை உடலு - தம்முண்
 மாறுகொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டு புடைவைகளை (உள்
 னொன்று புறம்பொன்றாக) உடுத்து,

செந் தூல் யாத்து - சிவந்த நூலினாலே (கையிலே காப்
 புக்) கட்டி,

சுஅ

வெண் பொரி சிதறி - வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,

மத வலி நிலைஹுய மாத் தாள் சொழுவிடைக் குருதியொடு
விரைஇத் தூ வெள் அரிசி சில் பலிச் செய்து - மிகுதியாகிய
வலிமை நிலைபெற்ற பெரிய காலையுடைய கொழுளிய கடாவி
னது உதிரத்துடன் பிசைந்து தூயவெள்ளை யரிசியைச் சிறு
பலியாக இட்டு,

பல்பிரப்பு இரீஇ - பல பிரப்புக்களையும் வைத்து,

பிரப்பாவது இதவென்பது “கொள்கல மொன்றிற் குறணீ
யாகப்—பல்லுணவு பெய்து பாரிப்பது பிரப்பே”¹ என்னுந் திவா
காச்சுத்திரத்தாலுணர்க.

சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளித்து - சிறிய பசு
மஞ்சளாடனே நறியசந்தன முதலியவற்றையுந் தெளித்து,

விரை ஆகுபெயர்.

பெரும் தண் கணவீரம் நறுந். தண் மாலே துணை உற அறுத்
துத் தூங்க நாற்றி - பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரி மாலையை
யும் நன்மையாகிய குளிர்ந்த பிற மாலையையும் இணையொக்க
அறுத்து அசையத் தூக்கி,

நளி மலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி - செறிந்தமலைப்
பக்கத்திலுள்ள நன்மையாகிய ஊர்களைப் (பசியும் பிணியும்
பகையும் நீங்குக வென்று) வாழ்த்தி,

நறம் புகை எடுத்துக் குறிஞ்சிபாடி-நறிய தூபங்கொடுத்து
அந்நிலத்துக்குரிய குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாடி,

இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க - முழங்கு
கின்ற ஓசையையுடைய அருவியுடனே இனியவாத்தியங்கள்
ஒலிக்க,

உருவப் பல்பூத் தூய் - நிறத்தினையுடைய பல பூக்களையும்
தூவி,

வெருவரக் குருதிச் செந்தினை பரப்பி - (கண்டவர்களுக்கு)
அச்சந் தோன்றும்படி இரத்தம் அனைந்த சிவந்த தினையைப்
பரப்பி,

குறமகள் - குறப் பெண்ணானவள்,
முருகியம் நிறுத்து - தொண்டகப் பறையை வாசிக்கப்
பண்ணி,

முரணினர் உட்க முருகு ஆற்றுப் படுத்த உரு கெழுவியன்
நகர் - (ஆத்திகருக்கு) மாறுபடுதலையுடைய நாத்திகர்கள் அஞ்
சும்படி முருகக் கடவுளாகிய தாம் வரும்பொருட்டு வழிப்
படுத்திய அச்சம்பொருந்திப்பெருமைபாகிய ஊரின் கண்ணே,

ஆத்திகர் இவர். நாத்திகர் இவரென்பது “பொன்னுலகம்
வெந்நாகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்—நின்மலனு முண்டென்று
ரிச்சயித்தா - நிர்நிலைமை—யாத்திகரே யார்சண்டா ரம்மைப் பல
மென்பார்—நாத்திகரென் றேபுளத்து னாமி” என்னும் வெண்பா
வால் அறிக. குறப்பெண்ணானவள் அலங்கரித்து, அப்பி, உச்ச
ரித்து, வைத்து, தூவி, உடுத்து, கட்டி, தூவி, இட்டு, வைத்து,
தெளித்து, தூக்கி, வாழ்த்தி, பாடி, ஒலிக்கத்தூவி, பரப்பி, வாசிக்
கப்பண்ணி, வழிப்படுத்திய ஊர் என முடிக்க.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி - அவ்வெறியாடுகளம் ஆரவா
ரிக்க (அதற்கு ஏற்பனவற்றைப்) பாடி,

கோடுபலவுடன் வாய் வைத்து - கொம்புகள் பலவற்றை
யும் சேர ஊதி,

கோடு மணி இயக்கி - கொடியமணியை ஒலிப்பித்து,

ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி-(வலிமை) நீங்காத
பிணிமுகம் என்னும் பட்டத்தையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

பூட்கைப் பிணிமுகம் என்பதற்கு யானையையும் மயிலையும்
எனப் பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட - தம்மை
விரும்புகின்றவர்கள் வரங்களை விரும்பியபடியே பெற்று நின்று
வழிபட,

ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் (உரியன்) - அவ்விடத்திலே
(அவரை) ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்,

ஊரின் கண்ணே பாடி, ஊதி, ஒலிப்பித்து, வாழ்த்தி வழிபட்ட, ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அறிந்த என்பது தோடேத்து அளவையில் என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

அறிந்த ஆறே ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக - (நான் உனக்கு) அறிவித்த படியே அவ்வவ்விடங்களிலே ஆயினுமாக (பிறவிடங்களிலே ஆயினுமாக)

அறிவித்த எனற்பாலது பிறவினைப் பொருளுணர்த்தும் விவ்விதிக் கொட்டு அறிந்த என்றாயிற்று. “நெடுவின்நி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்—குற்றமு மாக்கே தரும்.” என்னுந் திருக்குறளினான் பொன்றவித்து எனற்பாலது பொன்றி என்றாய வாறபோல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவித ணிச்சு என்பர். உம்மை ஐயவும்கை.

முந்துநீ கண்டுழிக் காண் தக முகன் அமர்ந்து ஏத்தி-முற்பட நீ கண்டபொழுது அழகு தரும்படி முகமலர்ந்து துதித்து, முருகக்கடவுளது தெய்வத்தன்மையைக் கண்டபொழுது அச்சமின்றி நிற்பல் வேண்டுமென்பார் ‘முகனமர்ந்து’ என்றார்.

கை தொழுதப் பாவி - பின்பு கையைத் தலையிலே குவித்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி - பின்பு அவருடைய திருவடிகள் (உன்னுடைய தலையிலே) படும்படி வணங்கி,

நெடும் பெரும் சிமயத்து நீலப் பைஞ் சுனை - நெடிய பெரிய இமயமலைச்சாரலிலிருக்கின்ற கருங்குலங்கையுடைய பசிய சாவணப் பொய்கையானது,

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப - (பிருதியி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும்) ஐவருள் ஒருவனாகிய அக்கினிதேவனது அழகிய கையினின்றும் தன்னிடத்தே ஏற்க,

பஞ்சபூதங்களும் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுவன் சகா சிவன் என்னும் பஞ்சகர்த்தாக்களையும் தெய்வமாக உடைமையால், அவ்வொற்றமைபற்றி அவைகளை ஐவர் என்றார். சிவனது நெந்

றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய தீப்பொறிகளாறையும் அக்கினி தேவன் கங்கையிலே கொண்டுசென்றுய்ப்ப அது சாவணப் பொய் கையிலே யிட்டமைபற்றி ஒருவனங்கை யேற்ப என்றார்.

அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ - கார்த்திகைப்பெண்க ளறுவர் பாலுட்டி வளர்த்த ஆறுவடிவங்களும் (உமாதேவி யெடுக்கும்பொழுது) ஒன்றாய் இசைந்த செல்வரே,

ஆல் கெழ கடவுள் புதல்வ - கல்லால் மரநிழலின்கீழே (தகழினுமூர்த்தியாயிருந்த) பரமசிவனுடைய புதல்வரே,

மால் வரை மலைமகள் மகனே - பெருமையாகிய முங்கில் களையுடைய இமயமலையரசனுக்கு மகளாகிய உமாதேவியினு டைய குமாரரே,

மாற்றோர் கூற்றே - பகைவராகிய அசுரர்களுக்குமனே, போர் வெல் வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ - (மகிடாசுரனை) யுத்தத்திலே வென்ற வெற்றியினையுடைய தூர்க்கைக்குப் புதல்வரே,

இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி - ஆபரணத்தை அணிந்த சிறப்பையுடைய காடுகிழாளது குமாரரே,

காடுகிழாள் என்பது இக்காலத்தே காடுகாள் என மருவிற்று. இவளும் சிவனுடைய சத்தியாதலால், இவள் குழவி என்றார்.

வணங்கு வில் வாணோர் தானைத் தலைவ - வளைந்த வில்லினை யுடைய தேவசேனாதிபதியே,

மாலையார்ப - மாலையைபணிந்த மார்பினையுடையவரே,

நூல் அறி புலவ - (வேதாகமமுதலிய எல்லா) நூல்களை யும் உணர்ந்த பண்டிதரே,

செருவில் ஒருவ-போர்த்தொழிலிலே ஒருவராய் நிற்பவரே,

பொரு விறல் மள்ள - பொருகின்ற வெற்றியினையுடைய இளையவரே,

அந்தணர் வெறுக்கை - (உயிர்கள்மேல்) அழகிய தண்ண ளியை யுடையவர்களுக்குச் சேமநிதியே,

அறிந்தோர் சொல்மலை - (வேதாசமமுதலிய சாத்திரங்
களை) அறிந்த மெய்யறிவுடையவர்களாலே சொல்லப்படும்
புகழாகிய மலையையுடையவரே,

அசையாமையும் பெருமையும்பற்றி அப்புகழ் மலையாக உருவ
கஞ் செய்யப்பட்டது. சொன்மலை அன்மொழித்தொகை.

மங்கையர் கணவ- (தெய்வபாணையம்மை வள்ளிநாயகி யென்
னும்) பெண்களுக்கு நாயகரே,

மைந்தர் ஏறே - வலிமையுடையாருக்கு இடபமே,

வேல் கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ் செல்வ் - வேலாயுதம்
பொருந்திய பெருமையாகிய கையினையுடைய நிறைந்தபெருஞ்
செல்வரே,

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து விண்பொரு நெடு
வரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ-கிரவுஞ்ச கிரியைப் பிளந்த குறை
யாத வெற்றியையுடைய தேவருலகத்தைப் பெருந்திய
நெடிய மலையையுடைய குறிஞ்சிகிலத்திற்கு உரியவரே,

பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே - பலரும் புகழ்கின்ற
நன்மையாகிய சொற்களையுடைய பாசமயபண்டிதர் (களாகிய
யானை) களுக்குச் சிங்கவேறுபோல்பவரே,

பெறல் அரும் மரபிற் பெரும் பெயர் முருக-பிறராலே
பெறுதலரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளாகிய வீட்
டினையுடைய முருகரே,

பெயரென்றது பொருள் பெற்ற பெயர். அதனையுடைய
பொருளைப் பெயரென்றார்.

நசையினர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இசை ஆள - (அவ்வீட்டின்
மேல்) ஆசையுடையவர்களுக்கு அதனை நுகர்விக்கும் பெரிய
புகழை ஆளுதலுடையவரே,

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் (சேளய்)-(பிறராலே) இலக்கண்
பட்டு வந்தவர்களுக்கு அருள் செய்யுஞ் சேயே,

௫௩

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்துப் பொலம்
பூட்சேய்ய - மிக்குச் செல்கின்ற போர்களை முடித்தவென்று
ஆடுகின்ற உம்முடைய மார்பினிடத்தே பொன்னுலாகிய ஆபர
ணங்களை அணிந்த சேயே,

பரிசிலர்த் தாங்கும் உரு கெழு நெடுவேள்-இரப்பவரை
(வேண்டுமென கொடுத்துப்) பாதுகாக்கும் நிறம்பொருத்திய
நெடிய வேளே,

பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள் - (தேவர்களும்
முனிவர்களுமாகிய) பெரியவர்கள் துதிக்கும் பெரிய திருநா
மத்தையுடைய கடவுளே,

சூர் மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவளி-சூரனுடைய
குலத்தை நாசமாக்கிய வலிமையினால் உண்டாகிய மதவளி என்
னும் பெயரை யுடையவரே,

போர் மிகு பொருந - புத்தத்தில் மிக்க திண்ணியரே,
சூரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தவரே,

என யான் அறி அளவையின் ஆளுது பல ஏத்தி-என்று
நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலும் (நீயறிந்த அளவினா
லும்) நீங்காது பலவற்றையுங் கூறிப்புகழ்ந்து,

சூரிசிலுமென்ற உம்மை அளவையின் என்பதனோடு கூட்டப்
பட்டது.

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின் நின்அடி
உள்ளி வந்தனென் நின்னொடு புனாகுநர் இல்லாப் புலமை
யோய் எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில்-உம்முடைய
தன்மைகளெல்லாவற்றையும் முற்ற அளவிட்டு அறிதல் நிலை
பெற்ற உயிர்களுக்கு அரிதாகையால் உம்முடைய திருவடி
யைப் (பெறல்வேண்டுமென்று) நினைந்து வந்தேன் உம்மோடு
ஒப்பவர் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை யுடையவரே என்று நீ
கருதிய ஸீடுபேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே,

குறித்து என்பது தோடுத்து ஏத்தி என்னும்
வரையும் ஒருதோடர்.

வேறு பல் உருவிற் குறும் பல் கூளியர் உடன்குறித்து-
வெவ்வேறுகிய பல வடிவினை உடைய சிறிய பலராகிய பரிசு
னர்கள் சேரக் கருதி,

சாறு அயர் சளத்து விற்று பெறத் தோன்றி - திருவிழாவை
யெடுத்த களத்திலே தாங்கள் பொலியு பெறத் தோன்றி,

பெரும் முது வாய் இரவலன் நின் வண் புசும் நயந்து இனி
யவும் நல்லவும் நனி பல ஏத்தி வந்தோனீ அளியன் தானே
என-பெருமையை உடைய சுவாமீ அறிவு முதிர்ந்த வாயினை
யுடைய புலவனொருவன் உம்முடைய வளம் பொருந்திய
புகழை விரும்பிக் (கேட்டோர்களுக்கு) இனியனவும் உறுதி
பயப்பனவுமாகிய மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தான் ஆத
லால் அவன் உம்மாலே காக்கப்படத்தக்கவன் என்று கூற,

பரிசனர்கள் கருதித் தோன்றிக் கூற என முடிக்க.

தெய்வம் என்பது தோடுத்து நல்குமதி
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளக்கு உருளின் வான் தோய்
நிலப்பின் தான் வந்து எய்தி-தெய்வத்தன்மை அமைந்த வளி
மைவிளங்கும் வடிவையும் ஆகாயத்தைத் தீண்டும் உயர்ச்சி
யையுமுடைய தாம் வந்து சேர்ந்து,

அணங்கு சால் உயர்நிலை தழீஇ - (கண்டவர்களுக்கு) அச்
சம் பொருந்துந் தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,

மனம் கமழ் தெய்வத்துப் பண்டைத் தன் இளநலம் காட்டி-
வாசம் கமழ்கின்ற தெய்வத்தன்மையை உடைய முன்பு உண்
பாகிய தம்முடைய இனைய வடிவத்தைக் காட்டி,

நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஒம்புமதி என அன்பு உடை
நல் மொழி அனீஇ - (முத்திபெற நினைந்துவந்த) நின் வரவை

௫௫

யாம் அறிவேம் (அது உனக்கு எய்துதல் அறிதென்று) அஞ்சு
தலைப் பரிகரி என்று உன்மேல் அன்பிணையுடைய நல்ல வார்த்
தைகளைப் பலதரமும் கலந்து பேசி,

மதி முன்னிலையகைச்சொல்.

இருள் நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து ஒருநீ ஆகவிளிவு
இன்று தோன்ற-இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த உல
கத்தின்கண்ணே நீ யொருவனே (பிறருக்கு வீடளித்தற்கு
உரியவ) ஐகக் கேடின்றித் தோன்றும்படி,

இன்றி என்பது இன்று எனத் திரிந்து நின்றது.

விழுமிய பெறல் அரும் பரிசில் நல்கும் மதி-சிறப்பிணை
யுடைய பிறராலே பெறுதற்கரிய திருவருளாகிய பரிசிலைத்
தந்தருளுவார்.

மதி படர்க்கையில் வருதல் புறனடையாற் கொள்க.

பலவுடன் என்பது தோடுத்து மலைகீழ்வோனே
என்னும் வரையும் ஒருதோடர்.

வேறு பல் துகிலின் பலவுடன் துடங்கி - வேறுபட்ட பல
வாகிய துகிற்கொடிசள் போலத் தாம் பலவுங் கூட அசைந்து,
அகில் சுமந்து - அகில்களை மேலே கொண்டு,

ஆர முழு முதல் உருட்டி - சந்தனமாகிய பெரிய மரங்க
ளைத் தள்ளி,

வேரற் பூ உடை அலங்கு சினை புலம்ப வேர் கீண்டு - சிறு
மூங்கிலினது பூவையுடைய அசைகின்ற கொம்புகள் தனிப்ப
வேரைப் பிளந்து,

வின் பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த தன்கயழ்
மலர் இரூல் சிதைய-ஆகாயத்தைத் தீண்டுகின்ற நெடிய மலை
யிடத்தே சூரியனது மண்டலத்தைப் போல வைக்கப்பட்ட
குளிர்ச்சியையுடைய மணக்கின்ற பெரிய தேன்கூடுகள் கெடும்
படிக்கும்,

நன் பல ஆசினி முது சுளை கலாவ-நன்மையாகிய பல ஆசினி
களுடைய முற்றிய சுளைகள் தம்மிடத்தே கலக்கும் படிக்கும்,

மீ மிசை நாக நறுமலர் உதிர - மலையினது உச்சியில் உண்
டாகிய சுரபுன்னையின் நறியபூக்கள் உதிரும் படிக்கும்,

பூகமொடு மா முக முசுக்கலை பளிப்ப - கருங்குரங்குடனே
கருமைபாகிய முகத்தையுடைய ஆண்முசுக்களும் நடுங்கும்
படிக்கும்,

பூ துதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப வீசி - புகர் பொருந்திய மத்
தகத்தையுடைய பெரிய பிடிகள் குளிரும்பிடிக்கும் வீசி,

பெரும் களிற்று முத்து உடை வான் கோடு தழீஇ-பெரிய
யானையினது முத்தையுடைய பெரிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தத்துற்று-நன்மையாகிய
பொன்னும் இரத்தினமும் நிறம் விளங்கும் படி மேலே
கொண்டு குதித்து,

பொன் கொழியா-(பொடியாகிய) பொன்னைக் கரைபொதுக்கி,

வாழை முழுமுதல் துமியத்தாழை இளநீர் விழுக்குலை உதி
ரத் தாக்கி-வாழையினது பெரிய முதல் துணியும் படிக்கும்
தெக்கினது சிறப்புப் பொருந்திய இளநீர்க்குலைகள் உதிரும்
படிக்கும் மோதி,

சுறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாய - மிளகுகொடியினது கரிய
பூக்கொத்துக்கள் சாயும்படிக்கும்,

பொறிப்புற மடநடை மஞ்ஞா பலவுடன் கோழிவயப்
பெடைவெரீஇ இரிய - பீலி பொருந்திய இடத்தையும் மடப்
பம் பொருந்திய நடையையுமுடைய மயில்கள் பலவற்றோடு
வளி மையாகிய கோழிப்பெடைகள் அஞ்சி ஓடும்படிக்கும்,

சேழலோடு வெளிற்றின் இரும்பனைப் புன்சாய் அன்ன
குளஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங்கல் விடர்
அனைச் செறிய - ஆண்பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினை

யுடைய பணியினது புல்லிய செறும்பைப்போன்ற கருநிறம் பொருந்திய மயிரினையுடைய சரீரத்தையும் வளைந்த வடிவினையு முடைய கரடிகள் பெரிய கல் விண்ட முழைகளிலே சேரும் படிக்கும்,

கருங் கோட்டுஆமா நல்லேறுசிலைப்ப - கரிய கொம்புகளை யுடைய நன்மையாகிய ஆண்காட்டாக்கள் முழங்கும்படிக்கும்,

சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் உருவி - மலையுச்சியில் நின்றும் இழுமென்னும் ஓசைபடக் குதிக்கும் அருவிகளை யுடைய,

அசைந்து மேலேகொண்டு, தள்ளி, பிளந்து, கெடும்படிக்கும் கலக்கும்படிக்கும் உதிரும்படிக்கும் நடுங்கும்படிக்கும் குளிரும் படிக்கும் வீசி, உள்ளடக்கி, குதித்து, ஒதுக்கி, மோதி, சாயும்படிக் கும் ஓடும்படிக்கும் சேரும்படிக்கும் முழங்கும்படிக்கும் குதிக்கும் அருவிகள் என முடிக்க.

பழமுதிர்சோலை மலை கிழவோன்-பழமுதிர்சோலை மலைக்கு உரியவராகிய அம்முருகக்கடவுள் என்றவாறு.

பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோன் என உடம்பொடுபுணர்த்த மையால், பழமுதிர் சோலையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முன்னர்க் கூட்டிக்கொன்க. உடம்பொடுபுணர்த்தல் என்பது ஒருத்தி. அது தொல்காப்பியமரபியலிற் காண்க.

இதனது தாற்பரியம்.

சுப்பிரமணிய சுவாமியுடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கும் தலைமைபெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங்களை விடாது செய்யும் கோட்பாட்டினாலே வினையாநின்ற மெய்ஞ்ஞானத் தைச் சாதித்து அத்திருவடிக் கீழ் இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினாயானால், நீ முற்பிறப்பிலே நினைந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே அநித்தியமாகிய இம்மை மறுமையின் பங்கள் பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மையாகிய மனசிலே

கொந்த இலிநையாகிய இந்த மோகஷ விச்சையினாலே சிவ ஞானம் இப்போதே வாய்க்க அது காரணமாக முத்தியைப் பெறுவாய். நீ பரமசற்குருநாதராகிய அக்கடவுளை அடைந்து வழிபட்டே அதனைப் பெறவேண்டுகையால், அவர் விசேஷமாக எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியஸ்தலங்களைச் சொல்வேன்; கேள். அவர் திருப்பாங்குன்றின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்றகுணம்: அதுவன்றி, திருவாவினன்குடியின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, மலைகள்தோறும் விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைகின்ற குணமாம்: அதுவன்றி, ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக்கொண்ட திருவிழாவினும், தம்மேல அன்புடையவர்கள் துதித்தலால் தமது திருவுளம் விரும்பிய இடத்திலும், படிமத்தான் செய்த வெறியாடுகளத்திலும், காட்டிலும், சோலையிலும் ஆற்றிடைக்குறையிலும், நதிகளிலும், குளங்களிலும், வேறு பல ஊர்களிலும், நாற்சந்தியிலும், முச்சந்தி ஐஞ்சந்திகளிலும், கடம்பிலும், ஊருக்கு நடுவே எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியிலும், அம்பலத்திலும், ஆத்திண்டுக்குற் றியையுடைய இடத்திலும், எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, குறப்பெண்ணாவன் தாம் வரும்பொருட்டு வழிபடுத்திய ஊரின் கண்ணே தம்மை விரும்புகின்றவர்கள் வரங்களை விரும்பியபடியே பெற்றுகின்ற வழிபட அவ்விடத்திலே அவரை ஆட்டுகாண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: நான் உனக்கு அறிவித்தபடியே அவ்வவ்விடங்களிலே ஆயினுமாக பிறவிடங்களிலே ஆயினுமாக; முற்பட நீ கண்டபொழுது முகமலர்ந்து துதித்து, பின்பு கையைத் தலையிலே குவித்து வாழ்த்தி, பின்பு அவருடைய திருவடிகள் உன்னுடைய தலையிலே படும்படி வணங்கி,—

என்று நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலும் நீ அறிந்த அளவினாலும் நீயே உறுதியாகப் பலவற்றையும்கூறிப் புகழ்ந்து, உம்முடைய தன்மைகளெல்லாவற்றையும் முற்ற அளவிட்டறிதல் உயிர்களுக்கு அரிதாயினால் 'உம்முடைய திருவடியைப் பெறல்லோவென்று நினைந்து வந்தேன் உம்மோடு ஒப்பவர் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவரே' என்று நீ கருதிய வீடுபேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே, அவருடைய பரிசனர்களைச் சேரக்கருதித் தோன்றி, சுவாமீ அறிவு முதிர்ந்த வாயினையுடைய புலவனொருவன் உம்முடைய புகழை விரும்பிக் கேட்போர்களுக்கு இனியனவும் உறுதியாய்ப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தான் ஆதலால் அவன் உம்மாலே காக்கப்படத்தக்கவன்' என்று கூற, பழ முதிர் சோலைமலைக்கு உரியவராகிய அம்முருகக்கடவுள் வந்து சேர்ந்து அச்சம் பொருந்தும் தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு தம்முடைய இனையவடிவத்தைக் காட்டி 'முத்தி பெற நினைந்து வந்த நின் வரவை யாம் அறிவேம் அது உனக்கு எய்துதல் அரிதென்று அஞ்சதலைப் பரிகரி' என்று உன்மேல் அன்பினையுடைய நல்லவார்த்தைகளைப் பலதரமும் கலந்துபேசி, உலகத்தின்கண்ணே நீ யொருவனே பிறருக்கு வீடளித்ததற்கு உரியவனாகக் கேட்கின்றித் தோன்றும்படி திருவருளாகிய பரிசிலைத் தந்தருளுவார் என்பதாம்.

இதனால், முத்தியைப் பெற்றவனொருவன் பெறுதற்குப் பக்குவனாகிய ஓரிரவலனைப் பெறும்பொருட்டு முருகக் கடவுளிடத்தே வழிப்படுத்ததாக இப்பிரபந்தம் செய்யப் பட்டமை தெனிக.

திருமுருகாற்றுப்படையுரை முற்றிற்று.

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய டூதப் பொருபடையா—யென்று
மியோயா யழகியா யேறார்ந்தா னேறே
யுயோயாயென் னுள்ளத் துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவே றுரைவெல் வின்னோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கவேல்—வாடரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துடைத்தவே லுண்டே துணை.

இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்லேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பணிலேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தரும்.

உன்னை யொழிய வொருவரைபு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரைபான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாடோர் சொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ் வே.

அஞ்ச முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்ச மாந்தோன்றில் வேறோன்று—நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி விருகாலுந் தோன்று
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே—யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழு வே னான்.

வேலுமயிலுந்துணை.

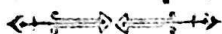
Vidyanubalana Press, Madras.

Q. H. M. S. 534. 1500-Copies. 31-12-47.

Acc-No: 1180

Δ 2111

பிரகடன பத்திரம்.

	ரூ.	அ.	பை.
கந்தபுராணம் செய்யுள்	8	0	0
கந்தபுராணம் வசனம்	5	0	0
திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை	5	0	0
பெரியபுராணம் சூசனத்தோடு	5	0	0
திருவிளையாடற் புராணம்	3	8	0
மகாபாரதம் ஆதிபருவம் உரையுடன்	3	8	0
சேனாபுராணம்	3	0	0
நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு	2	0	0
திருக்கோவையாருரை	3	0	0
தொல்காப்பியம் சேனாவரையம்	3	0	0
இராமாயணம், பாலகாண்டம் அரும்பதவுரையுடன்	2	8	0
நன்னூல் விருத்தியுரை	3	8	0
நன்னூற்காண்டிகையுரை	3	8	0
அருட்பா—இது அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டும் திருவாசகமும் திருவிசைப்பாவும் திருப் பல்லாண்டுமே பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட் டும் அடங்கியது.	1	12	0
குடாமணி நிகண்டுரை முதலிரண்டு தொகுதிச் சொற்பொருளுடன் 12-தொகுதியும்.	2	0	0
பெரியபுராண வசனம்	2	8	0
திருவிளையாடற்புராண வசனம்	2	0	0
பதினொரந்திருமுறை	1	4	0
கோயிற் புராணவுரை	1	4	0
இலக்கணக்கொத்துரை தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி.	1	8	0

எடைக்குமிடம்:—

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி. ஆறுமுகநாவலரவர்கள்,

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை,

நெ. 300, தங்கசாலைவீதி, சேன்னை.